

İdris Akmetin

- şiirler -

Yayın Tarihi:

17.11.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

A hu Zar

Hor görme garibi
Onun da ak saçlı
Bir anası vardır,
Belki bir sevdiği
Birde yolunu gözleyen
Sürme gözlü balası vardır
Neden ağlar, neden sızlar
Bilen yok, soran yok
Garibin çilesi yoksulluk
Bülbülün ki ah u zardır.

İdris Akmetin

Adam

Adam olana bir fincan kahve yeter,
Olmayan, ne yapsan domuzdan beter

İdris Akmetin

Ağla Çocuk

Hava buz keser her zemheri
Dağlar arasına ürkek bir gelin gibi
Sığınan öksüz memleketimde
Yoksulluk, her adım diz boyu
Dolanır çakır, çukur sokaklarında
Gök kusar en acı ağusunu,
Kırık, dökük kerpiç avlusuna
Ne odun vardır çoğu gün
Pas tutmuş sobada yanacak
Ne bir tas çorba isli ocakta
Umutla fokurdayacak
Ne bir kaç dilim ekmek
Küflü ahşap teknede
Açlıktan büzülmüş karınların
Gurultusunu kesecek.

Ürkek bakışlı çocuk büzülür
Küflü köşesinde toprak evin
Dudaklarında soğuğun morluğu,
Karnında açlığın sancılı gurultusu
Göz yaşları yıkacak
Söyleyin beyler söyleyin
Burada insanlığın ederi kaç.

Umudu yakar son odunla
Yılların tükenmişliğiyle kadın
Kızgın lav olur gözünde damlalar
Üşüyen pörsümüş yanaklarında
Çaresizliğinde boğulma çocuk
Umut olsun yine de göbek adın.

Amansız çığlıkların dibinde bozulur
Girtlağımda düğümlenen suskunluğum,
Yüreğim yenik düşer çaresizliğime,
Yırtılır hıçkırıklarınla kaderin zifiri karanlığı
Adın müjdecisi olur belki aydınlığın.

Ağlamak, ilaç olur bazen
Acılarla kıvranan yüreklere
Bazen çığlık duyarsız kulaklara
Bazen yıkıcı bir fırtına, bir kasırga
Süpürür sokakların karanlığını
Girdaplar açar her köşesinde
Çöreklenen acıların zehrini atarak.

Ağlamak ister insan bazen
Sefalete, zulme, ölüme,
Topa, tüfeğe, kılıca, pusuya,
Cana kıyan her kurşuna
Meydan okumak ister
Katilleri, hainleri, zalimleri
Yerin dibine gömmek

Güç yettiğince haykırmak
Dönüp, dönüp yüzlerine tükürmek.
Zulümlerini, vahşiliklerini
Çirkefliklerini, iğrençliklerini
Yüzlerine haykırmak.

Açlığa mahkum bebeğe
Hor görülen, itilen, kakılan sabiye
Sebepsiz, zamansız gidene
Yok yere ölene, ezilene
Kalemsiz, deftersiz çocuğa
Çaresiz babaya, kirletilen kadına
Yakılan umuda ağlamak.

Gözyaşını görmeyen göze
Çiğlikleri duymayan kulağa
Zalime boyun eğene, zulme sessiz kalana
Lanetler yağdırmak.
Hıçkırıklarında boğulma,
Sen de ağla çocuk
Belki çiğliğini bir duyan olur
Taş erir yüreklerde
Merhamet doğurur.

Uyanacaksa insanlık ağlamaya değer
Duyulmamışsa sesin
Ağlaman kaç para eder.
Acını gömme yüreğine, ağla çocuk
Avazın belki duvarları yıkar
Bir insani yürek duyar
Bir bakarsın insanlık uyanır,
Belki bir el uzanır.

İdris Akmetin

Ah!

Ah! bir çözülebilse dillerin bağı
Bir kez kırılrsa usun çelik kabı
Gör bak o zaman nasıl ışıl ışıl
Aydınlanır insanlığın üstüne
Çöreklenen yazgının zifiri karanlığı.

Bir bir dillense, dilin ucunda
Kilitlenen tutsak sözcükler,
Çözebilse gırtlakta boğum boğum
Dizilen aklı, ziyan kör düğümler
Nasıl parlayacak o zaman
Beyinlerin bakir melekeleri,
Nasıl bahar çiçekleri gibi açacak
İnsanın özgürlük pencereleri
Nasıl içten içte söylenecek
Kardeşlik, sevgi türküleri.

Ah! Bir korkuları yenebilse insan
Dillendirebilse zihindeki hakikatı
Asırlardır zincirleri paslanan,
Gerçekleri söyleyebilse
Korkuların altında saklanan,
Nasıl da bitecek o gün
İnsanlığın barışa hasreti
İnsanın insana esareti.

Unutulmasa Adem ile Havva'dan
Bütün beşerin kardeş olduğu
Bozabilse düşmanlık tohumları
Eken şeytanın pis oyununu,
İşte o zaman bitecek hepten
İnsanın insana zulmü
Bozulacak binlerce yıldır
Süren kulun kula kulluğu.

Kırılacak prangalar, zincirler
Bitecek efsaneler, hurafeler
Özgürleşecek bütün zihinler
Bozamayacak kardeşliğimizi
Ne garbın kılıcı ne iblisin hilesi.

İdris Akmetin

Ahlak

İslâm, güzel ahlâktır, demişti Hz. Muhammed
Vah halimize ki edep hayanın zerresi yok,
Kimi zulüm içinde, kimi vahşet, kimi ihanet
Nerde o ümmet ki, komşusu açken yatamaz tok
Kimi zevki sefa içinde kimi diz boyu sefalet.

İdris Akmetin

Akşam

Akşam oldu karardı yine hava
Yalnızız işte sen orda ben burada
Gözlerim yaşlı kalbim yasta
İçim titredi birden yoksa üşüdün mü?

Akşam olunca herkes çekilir evine
Unutur eş dost kalırız biz bize
Ne gülüşün duyulur ne hıçkırığın
Yoksa gücenip küstün mü?

Değiştiremedim kaderi yetmedi gücüm
Sen bir gün öldün ben her gün
Katığım gözyaşım oldu, ekmeğim hüznün
Bir ışık doğdu içime yoksa güldün mü?

Hiç isyan etmedin ettin şükür
Hayat dur durak bilmez yürür
Tanrım vermiş dedin buna da şükür
Bir hançer yüreğimde yoksa hüznün mü?

Kış geldi yorgan oldu üstünde kar
Geldi geçti kaç kış, kaç bahar
Gülmeyi unutturdu sensiz yıllar
Dünyadan ben de oldum bi-zar
Bilemedik yaşadık mı öldük mü?

İdris Akmetin

Allah 'ın Emri

İnsan dediğin insana kıymaz
İnsana kıyan insan olamaz
Varsa içinde zulüm, kıyım, ölüm
Asla Allah'ın kelamı olamaz.

Aklın, vicdanın emridir ki
Allah'ın yarattığı canı
Allah'tan başkası alamaz
İnsan odur ki zulüm etmez,
Aldatmaz, insana kıyamaz.

İdris Akmetin

Anaya Doyulmazki

Her akşam güzel bir kız
Heyecanla çalar kapıyı
Dudaklarında bir şarkı
Evim evim güzel evim
Seni ne çok özledim
Güler yüzlü, zeytin gözlü
Bir peri bir melek sanki.

Sokulur sıcacık koynuna
Annem annem güzel annem
Hep benimle ol ne olur
Bu dünyayı sensiz neyleyim
Hep yüreğinde aynı kaygı
Bir daha görmeyecek sanki.

Göz yaşıyla ıslatır saçlarını
Tarar parmaklarının arasında
Bir öpücük kondurur yanağına
Bir daha, bir daha, bir daha
Sarılır boynuna, koklar tenini
Doyamaz, anaya doyulmaz ki.

Bir ayrılık korkusu doğar içine
Güveni kalmamış sanki yarınına
Bir ağrı saplanır küçücük yüreğine
Oper doyasıya basarak bağına
Bulutlar çözülür birden gözlerinde
Doyamaz, anaya doyulmaz ki.

İdris Akmetin

Anne

Meçhul bir yolcuyken hayat yolunda
Seninle buluştum bir gecenin ufkunda
Canından can verdin nefesinden nefes
Besledin, büyüttün beni sıcacık koynunda
Seninle can buldum, seninle ben oldum anne.

Gözlerimi açtığımda karşımda ilk sen vardın
Nasıl sıcak, nasıl müşfikti ana kucağın
Başımı ilk sen okşadın, gözlerinde sevgin
Sebepli sebepsiz ağladıkça, can can derdin
Sütünün hakkı ödenemez, sen helal et anne.

Ağlardın hüznülensem gülerdin gülümsemem
Bir gün bir yerler takılıp da birazcık geciksem
Nasıl beklerdin beni bütün gece uykusuz
Yüreğinde evlat sevgisi hep coşkulu, sonsuz
Senin gibi yolumu gözleyen ki yok anne

Çocuktuk biraz haşeri biraz yaramaz
Çocukluk işte ne durdan ne sustan anlamaz
Anne bu yine de üzmeye, kırmaya kıyamaz
Şimdilerde bebeğine işkence edenler bile var anne

Ailem, çocuğum, arkadaşım olsa da
Ne kadar çok sayıda dostum olsa da
Sen olmayınca ben yine yalnızım anne
Hiç kimse senin kadar dost olamıyor ki anne

Yorgun düşerdin bizim için çalışıp didinmekten
Nasırlı ellerin, çatlak çatlak parmakların
Yüreğimin her köşesinde capcanlı hatıraların
Unutulmaz ki bize onca fedakârlıkların
Senin kadar fedakâr olan yok ki anne.

Göresin ki dünyada nasıl analar var
Evladını yüzüstü bırakıp elaleme kaçanlar
Doğurduğu bebeği acımadan sokağa atanlar
Cennet annelerin ayağının altında amma
Cehennem dibini hak edenler de var
Cenneti senin kadar hak eden yok ki anne.

Her sabah şafakta üşenmeden kalkardın
Soğuk sulara abdest alır secdeye varırdın
Önce halka sonra bize ver Allah'ım
Diye dua eder, gözyaşlarıyla yakarırdın
Senin kadar güzel dua eden yok ki anne.

Kim bilir her gece kaç kere örterdin üstümü
Haberim bile olmazdı o kadar sessizdin
Esirgemezdin kimseden doğru sözünü
İp gibi düzlerdin eğrisini büğrüsünü
Daha bebekken alırdık bir bir öğüdünü

Şimdilerde öğüt veren de alan da yok ki anne.

Şarardın kollarını her gün boynuma
Öyle sıcak öyle candan öyle müşfik
Hayrandım hep şefkatine, merhametine
Ayrılık girse de araya ayrılır mı hiç etle kemik
Gözden uzak olsan da gönülden uzak değilsin anne.

Ben gurbetteyken güne gün eklerdin
Gözlerin yollarda hep sabırla beklerdin
Son kuruşunu bile uğruma sererdin
Senden başka karşılıksız veren yok ki anne.

Ne zaman bu can senden ayrı kalsa
Yüreğim burkulur sarışını özlerim
Sen olmayınca güneş bir daha
Öyle sıcak doğmuyor ki anne
Sen gidince nedense hep üşüyorum
Yüreğim hiç ısınmıyor ki anne.

Kime bir umutla sarılısam sen diye
Yapraksız, çiçeksiz kuru dal gibi kaldı
Sende ana kokusu ana ruhu vardı
Sen gidince bize yalnız hasretin kaldı
Senden daha güzel güleni yok anne.

Kime yasladımsa sırtımı boşa geldi
Bulunur mu hiç seninki gibi dost eli
Akar göz yaşlarım karışır gönül seli
Senden başka gözyaşı dökenim yok anne.

Kıymetini ancak evladım olunca anladım
Bir nefes kadar yakınken zamanı ziyanladım
Pişmanım her gün, her gece sensizliğe yandım
Senin kadar kimse yanmıyor ki anne.

Gör ki nasıl betbahtım, nasıl perişan
Senden gayri derdimi anlayan yok anne
Hep sen vardın yanımda, öksüz kalınca
Annesiz nasıl yaşar bilemiyor insan
Kimse senin yerini dolduramıyor anne
Sensiz yaşamının tadı olmuyor anne.

Ruhunun evi şimdi çiçekten bir bahçe
Sığdıramıyorum seni ne yere ne göğe
Herkesin annesi kendisine anne
Senin gibi olamaz annede olsa hiç kimse
Keşke bütün anneler senin gibi olsa anne.

Muradımı alamadım yumuşacık dizlerinden
Tezden mahrum kaldım sıcacık göğsünden
Sensizliğin acısını anlamıyor hiç kimse

Sevdiklerim bir bir kayıp gidiyor elimden
Gücüm yok durduramıyorum ki anne.

Kökü yüreğimde dalları beynimde
Azgın birer ayrıkotu sensiz dertlerim
Hasret benim, hüznün benim kimin derdine
Kapkaranlık, dipsiz bir kuyuda gövdem
Sonsuz ufuklarda seni arar gözlerim anne.

Dünyamda seni sığdıracak yer bulamadım anne
Sana yakışacak başka ad bulamadım anne
Mekânın cennet, ruhun şad olsun anne
Hakkını ben ödeyemedim, ödeyemem
Kusurlarımı hoş gör, hakkını helal et annem.

*Bütün eli öpülesi annelere

İdris Akmetin

Annem

Sen gidince anladım hayat bağımın
Nasıl kökünden koptuğunu
Sen olmayınca anladım anđe
Nasıl can evimden vurulduğumu

Yüreğim yandı derinden yıkıldı ümitler
Bir bir karardı geceye döndü günler
Gelenler elbet bir gün gider dediler
Sensiz bir yerlere sığamıyorum ki anne

Sen öğrettin bana helalı, haramı
Senden öğrendim hakkı, kelamı
Seninle geçen her güzel anı
Çok özledim çok anne

Her sabah güneşten önce uyanışını
Başucumda oğul, oğul diye çağırışını
Gülüşünü, surat asıp kaş çatışını
Sevgiyle kucaklayışını özledim anne

İyi, kötü, güzeli, çirkini öğreten sendin
Sakin ha harama uzanmak yok dedin
Sen ilk kitabım, sihirli bir şiirimdin
Senden güzel şiir görmedim ki anne

Sensiz yaşamak zor bu dünyada istesem de
Ölenle ölünmez diyorlar yaradılış böyle
Canı candan soracaksın diyordun ya
Senden gayri can olanım yok anne.

Ahhh! nasılda buram, buram tütüyor
Burnumda tek sığınağım, baba ocağım
Bir tas aşın, içten sarışın, sevgiyle bakışın
Ne yana baksam peşimde korkularım, kaygılarım
Niye bizi yüz üstü bırakıp uzaklara gittin anne

Sensizliğe ağladım gece gündüz yoruldum
Hasretinle yana yana yoğrudum
Bulanıp bulanıp öğüdünle duruldum
Mekanın cennet olsun anne.

Birden dünyam karardı sen gidince
Hasretin yakar yüreğimi derinden, sinsice
Yıkıldı ümitlerim dün de kaldı umutlarım
Ümitlerim daraldıkça daraldı şimdi ipince
Işığa bir yol bulamıyorum, yoruldum anne.

Tadı yok, gayesi yok, anlamı yok

Sensiz böyle öksüz yaşamamın
Hayat sonsuz boşlukta salınan bir beşik
Bense bir köşede bir heykelim, el kolu kesik
Sensiz ben olmamın anlamı olmuyor anne

Her gece rüyalarımda seni görüyorum
Alnın hep başını eksiltmediğin seccadende
Yıldızlar gibi parlıyor sonsuz sevgiler yüreğinde
Ay gibi bir nur parlıyor güzel yüzünde
Sesini, gülüşünü , kokunu çok özledim anne.

Sıcacık ana kucağını çok özledim
Dönersin belki diye çok bekledim
Sen dönmeyince çok ağladım
Sensiz gülmenin bile tadı olmuyor ki anne.

Kime sorsam seni göz yaşı sel oldu aktı
Sensiz bu hayatın tadı tuzu kalmadı
Kavuşmamız yakın, şurada ne kaldı
Figanımı duyan yok, nasıl sabredeyim
Candan sarışını ana kokunu, çok özledim anne
Çok özledim çooook anne.

İdris Akmetin

Arkadaş

Arkadaş!
İnsan insanlığını,
Yiğitsen yiğitliğini bil
Göz yumma zalimin zulmüne
Mertçe karşısına dikil
Kalkan ol insaniyete
Cesaret fazilettir korkaklık değil
Dik tut başını, eğileceksen sevgiye
İnsan gibi insan olana eğil
Zalime, zulme, vahşete değil.

İdris Akmetin

Aşık Olmak

Neden görünce seni
Kalbim çarpar delice
Sıgmaz can kafesine
Çırpınır kanadı kırık kuş gibi.

Nefesim düğümlenir boğazımda
Duyunca yumuşacık sesini
Sımsıcak bir duygu
Sarar tüm bedenimi
Döner başım, titrer ellerim
Kalbim yerinden fırlayacak gibi.

Buğulu gözlerine
Takılınca gözlerim
Çözülür bağı dizlerimin
Şanki düşeceğim oracıkta
Duruverecek her an yüreğim.

Unuturum senden gayrısını
Hayallere dalarım
Yeşerir sevgi tomurcukları
Solan umutlarımın
Yeniden doğacakmış gibi.

Sonsuza dek bakmak
Beni benden alan gözlerine
Ölesiye sesini duymak
Nefesini tenimde.

Sevgini kalbimde duymak
Günlerce, yüzüne bakmak
Hiç usanmadan yıllarca
Okşamak saçlarını doyasıya
Tüm zamanları durdurarak.

Canımdan can vermek
Nefesimden nefes
Bir bedende iki can gibi
Bence bu işte
Sana aşık olmak
Ferhatla Şirin
Keremle Aslı gibi

İdris Akmetin

Ayaz Bebek

Bir kıtlık arafesinde Peygamber;
Komşusu açken, tok yatan bizden değildir, demişti.
Bir soğuk kış gecesinde
Soğuktan titreyen Ayaz bebeğe ölüm
Camı kırık pencereden geldi.

Kimine göre bu
Kaderin bir tecellisi.
Kimine göre hayatın fitratı
Kimine göre gerçeğiydi.

Kelli, felli adamlar doldu doluştu,
Küf kokulu, kerpiç evde pozlar verildi,
Ahkamlar kesildi, timsah gözyaşları döküldü
Aslında Ayaz bebek kimsenin umurunda değildi
Bu cesetten nemalanma merasimiydi.

Kimileri vah, vah dedi
Kimileri tüh tüh..
Adaletin nerde kahpe dünya
Kavanoz dübrü
Yine ölen insanlıktı
Kim derki Ayaz bebektir.

Artık ayaz bebek toprağın altında
Ebediyen suskundu
Annesi camları kırık odasında
Gözyaşları soluk yanaklarını yakarken
Tir tir titriyordu
Peygamberin ümmeti
Leziz sofralarında göbeklerini kaşıyordu.

Not: .... da henüz nüfusa bile kayıt edilmemiş olan 40 günlük Ayaz bebek, emzirmek için uyanan annesi tarafından ölü bulundu. Otopside zatürreden öldüğü anlaşılan Ayaz bebeğin annesi, 2 çocuğu ile birlikte camları kırık olduğu için naylonla örtülü tek odalı kerpiç evde kalıyordu.

KEŞKE MÜSLÜMAN MAHALLESİNDE SALYANGOZ SATILMAZ DENECEĞİNE;
"MÜSLÜMAN MAHALLESİNDE

İdris Akmetin

Aydınlık

Kimi mektepsiz, Güneş kadar aydınlık,
Kimi mektepli, zifiri geceden karanlık.

Kimi insan değil, belki insan müsveddesi
Kimi insan değil, sanırsın insan ötesi.

İdris Akmetin

Ayna

Ayna söyle sende ki ben miyim
Gerçek miyim yoksa hayal mi
Saçlarıma çöreklenmiş ak bulutlar
Yüzümde argın, yorgun kıvrımlar
Söyle o ben miyim gerçek mi hayal mi?

Seninle yıllarca olduk arkadaş
En yakın dost en sadık sırdaş
Hele maziden birkaç resim aç
Söyle o ben miyim gerçek mi hayal mi?

Ne çabuk geçti yıllar farkında değilim
Günde kaç kez karşına geçerdim
Ben saçlarımı tarardım sen tarardın
Ağlasam ağlar, gülsem gülerdin
En sadık dostum hep sendin
Söyle o ben miyim gerçek mi hayal mi?

Beraber dertleşir beraber gülerdik
Ben bir adım gelsem sende gelirdin
Ben sırtımı dönsem sende dönerdin
Ne zaman elimi uzatsam hep el verdin
Söyle o ben miyim gerçek mi hayal mi?

İçtenlikle söyledin hep yüzüme
Saklamadın çirkinliğimi, güzelliğimi
Bir sen bildin bir ben en saklı mahremimi
Sen misin, ben mi, ikizim mi
Söyle o ben miyim gerçek mi hayal mi?

Açık gizli göz göze gelirdik
Şakalaşır gülüşür oynaşırdık
Bazen de dertleşir ağlaşırdık
Neden kaşlar çatık mihrap yıkık
Söyle o ben miyim gerçek mi hayal mi?

İlk tanıştığımızda bir yabancıydın
Beni bana sen tanıştırdın
Hiç saklanıp kıvırmadın
Kusurlarımı hep yüzüme vurdun
Sen gerçek bir dostsun
Söyle o ben miyim gerçek mi hayal mi?

Bir zamanlar ikimizde çok gençtik
Yüzümüz hep parlak hep cilalı
Sen süt kaymak bense yağız bir delikanlı
Günde kaç kez yüzleştik
Söyle o ben miyim gerçek mi hayal mi?

Şimdilerde kapını çalmaya korkar oldum
Yüzüne bir daha bakamaz oldum
Hep ağlayan hiç gülmeyen oldum

Söyle o ben miyim gerçek mi hayal mi?

Hep sessizsin hiç konuşmazsın
Ben bağırsam çağırsam yine de susarsın
En sadık en ketum arkadaşsın
Gördüklerini hiç kimseyle paylaşmadın
Söyle o ben miyim gerçek mi hayal mi?

Sırlarımı kendinden bile sakındın
Ben gidince kapıları kapattın
Gördüğünü karımla bile paylaşmadın
Söyle o ben miyim gerçek mi hayal mi?

Susma yetmedi mi yıllardır suskunluğun
Haykır artık yüzüme ihtiyarlığımı
Ben miyim karşında mecnun bulduğun
Saklama ne olur benden perperişanlığımı
Söyle o ben miyim gerçek mi hayal mi?

Dobra dobraydın olmadın hiç kaypak
Avunurduk karşılıklı ağlaşarak
Kurtuluşum senden kaçmak
Söyle o ben miyim gerçek mi hayal mi?

Gönül yorgun el ihtiyar bel ihtiyar
Ne çıkar etsemde durmadan intizar
Ne kapıyı çalan var ne arayan ne soran
Unuttu gitti, dost bildğim dostlar
Varsa sadakat bir tek sende var
Söyle o ben miyim gerçek mi hayal mi?

Ya cebimde ya duvarda hep vardın
Beraber yaşadık beraber yaşlandık
Anadan ayrıldım babadan ayrıldım
Senden hiç ayrı kalmadık
Söyle o ben miyim gerçek mi hayal mi?

Seninle paylaştım en olmaz hayallerimi
En gizli sevdalarımı, umutlarımı
Şahidiydin hep günahlarımın sevaplarımın
Umutsuz ve yorgun günlerimin
Söyle o ben miyim gerçek mi hayal mi?

İdris Akmetin

Babam Öldü Anne

Gözü yaşlı bir çocuk kapanmış
Ay yıldızlı tabuta ağlıyor
Gitme baba gitme ne olur
Diye feryat figan ediyor,
Yıkılmış hayalleri yüreği param parça
Bir çocuk karışmış köz, köz yaşları
Darmadağın saçlarına.

Ansızın göğü bir kara duman sardı
Kaç masum yüreği yaktı
Bir kız ağlıyor
Saçları alev olmuş, gözleri volkan
Kan üstüne kan, her yan
Figanı yeri göğü yakıyor
Gitme baba gitme ne olur
Gidip bizi yetim bırakma
Annem kardeşlerim ne yapacak
Ben ne yaparım sensiz
Kim üşüyen ellerimi kış soğuşunda
Avuçlarında ısıtacak.

Kim beni bekleyecek
Okul kapısında akşamları
Zemheri soğuşunda titreyerek
Kim okul yolunda elimden tutacak
Sen gidince böyle ansızın
Göz yaşlarımı şimdi kim silecek.

Gitme baba gitme ne olur
Sen gidersen eğer
Kardeşlerimi kim sevecek
Kim annemin elinden tutacak
Kim bize ekmek getirecek.
Bize kim dostluk öyküleri anlatacak
Kim kardeşlik türküsü çıkıracak
Anne, babam öldü
Yarın bize hayat duracak
Dünya duracak.

Bir çocuk kapanmış
Al bayraklı tabuta
Feryat figan ediyor
Bu benim babam
Babam öldü
Onu ölürken gördüm anne
Ben beklerken okul kapısında
Tam beni kucaklayacakken
Hain bir bomba patladı birden
Aldı babamı bizden
Babam öldü anne.

Ona koşamadım yanklarından öpüp

Boynuna sarılamadım anne
Son kez doyasıya öpemedim anne.
Biliyorum artık onu hiç göremeyeceğim
Elimden birdaha hiç tutmayacak
Yanaklarımdan öpmeycek
Başımı okşamayacak anne.
Oysa çocuklar için ne çok
Hayaller anlatırdı
Gözü pek yüreği korkusuz
Mangal gibi yüreği vardı.

Ansızın bir bomba Patladı
Onlarca yürek yaktı
Amca götürmeyin ne olur
O benim babam
Onun yapacağı daha çok şey vardı
Onsuz ben ne yaparım
onsuz nasıl yaşarım.
Bir hain el
Babamın benden nasıl da aldı
Benim babam öldü anne
Hayallerim ümitlerim
Öksüz kaldı anne.
Göz yaşları sel olmuş akıyor
Bir çocuk kapanmış mezara
Ferhat figanı ortalığı yakıyor.
Babamı gömmeyin toprağa
O benim babam
Onu götürmeyin ne olur benden ırağa.

Keşke beni sarsalardı
Ak kefene,al bayrağa
Bahşetselerdi küçük bedenimi kara toprağa
Kardeşlerim öksüz kalmasaydı.
Allah'ın taktiri bu kızım
Dedi Hoca titreyen sesiyle.
Bir şey gelmez ki elimizden
Babanı Allah aldı bizden
Onu bizden çok sevdi
Senden bile.

Başını eğdi umutsuzca gözü yaşlı kız
Solgun,umutsuz, çaresiz
Hıçkırıkları düğümlenerek
Ne olur onu incitmeyin
O hiç kimseyi incitmedi
Kürt, Türk, Çerkez
Hepimiz kardeşiz
Bu ülke hepimizin
Kavgaya ne gerek derdi.
O bunu hiç hak etmemişti
O bütün çocukları çok severdi.

Sen bunu hak etmemiştin baba,
İnsan olan insana yapmaz ki bu zulmü
Kimse hak etmez böylesine haince ölümü
Ne olur incitmeyin usulca örtün üstünü
Sen rahat uyu baba tasalanma
Hainleri sevindirmeyeceğim
Asla ayırt etmeyeceğim Çerkezi, Kürtü, Türkü
Seni alsalarda benden tutacağım verdiğim sözü
Acıları gömeceğim içime ama şehitlerimin ameneti
Bu eşsiz vatani asla asla böldürmeyeceğim.

İdris Akmetin

Başkadır Her Şarkının Öyküsü

İçli bir şarkının notaları dolaşır
Kalpten dudaklara
Dudaktan sayfalara
Bazen yağmur damlacıklarıdır
Şarkılardan arta kalan
Kavisler çizerek yakar
Akıp yanaklarımda
Bazen içli bir şiirle dillenir
Dizilerek sayfalara
Bazen yorgun ve umutsuz bir cümle
Yalnızlığın ateşidir alevlenen içimde
Bazen umutsuz bir kaç kelime
Seviyorum ama sevilmiyorum
Sevgi dolu bir bakışla
Kısa ömürlü bir hazzır
Şekillenen yanaklarımda
Sonra yine hayatın
Ümitsiz bir öyküsü gibi
Dizilir şarkının notaları ya
Başkadır her şarkının öyküsü
Bazen çözülür kara kara bulutlar
Bazen günlük güneşlik bir dünya.

İdris Akmetin

Başlar Eğilir

Annelerin önünde bütün başlar eğilir
Anne var ki ona Cennet bile az gelir
Devran döndü insanlık öldü ne yazık
Öyle anne var ki yeri cehennem dibidir.

İdris Akmetin

Bayrağım

Tarihin eşsiz sayfalarına hep, şan olan şanlı bayrak
Kınalı kuzuların kaniyla al al olan, ay yıldızlı bayrak
Dost yüreğine sevinç, düşmana korku salan albayrak
Ben ölürüm o ölür uğruna, bin Mehmet yeniden doğar
Sen yeter ki yurdumun semalarında ebedi dalgalan.

Dalgalanmadığın yerde ne özgürlük olur ne şeref ne şan
Akacaksa aksın, son damlasına kadar damarlarımdaki kan
Yeter ki sen öyle mağmun öyle mahzun durma bayrağım
Yurdumun engin semalarında gururla, şanla ebedi dalgalan.

Tek bir nefes kalmasa da yurdumda, umutsuzluğa kapılma sakın
Mutlaka kırılır sana kalkan hain eller, kalmaz yerde tek bir ahın
Umutlar bağlanmışsa da, türkülerle kınalanırken körpe avuçlarım
Düşecekse düşün vatanımın bağrına, al renginle süslensin naşım
Yeter ki sen mavi göklerde bütün ihtişamınla ilelebed dalgalan

Özgürlüğün mührüdür yurdumun göğsüne düşen her damla kan
Kırılacağı gün yakındır hain ellerin, bayrağıma hayasızca uzanan
Özgürlüğünden mahrum etmesin ulusumu, alsın canımı yaradan
Olsun cansız da olsa naçiz bedenim yurdumun serhatına kalkan
Yeter ki sen yurdumun ufkunda sürurla, coşkuyla dalgalan

Asırlardır nice civanlar can verdi sakınmadan ay, yıldızın uğruna
Sen dalgalanmazsan göz diker düşman toprağıma, namusuma
Her gün binlerce Mehmetçik kınalanır, ant içer ölmek için yoluna
Yeter ki sen vakurla, gururla yudumun üstünde ilelebed dalgalan.

İdris Akmetin

Ben Aydınığı Severim

Çoğu gün fırtınalarla uyanırım
Beynimin derinliklerinden esen
Esip esip umutlarımı
Param parça eden
Bir yalnızlık tutsaklığı çöker yüreğime
Tükenir tek tek çocuksu hayallerim
Kaybolan derinliklerinde karanlıkların
Arayıp arayıp da kendini
Kendinde bulamayan
Gizemli sessizliğinde kâinatın.

Ne denli sessiz
Bitmeyen gecelerin zifiri karanlıkları
Bu gece yine,
Nasıl da çekilmez oluyor olmazsa
Karanlıkları yırtan baykuşun tiz sesi
Simsıcacık avuçlarımda elin
Karşımda gülümseyen hayalin.

Bu gece neden ısızsız böyle
Ne ötüşen gece kuşları
Ne ezanlar bıçak saplar
Karanlığın göğsüne
Ne de tenimi okşayan nefesin
Değer yüzüme
Öldüm mü, öldük mü ne.
Her tarafta sessizlik
Her tarafta kasvet
Bitmiyor bir türlü
Bu hüsrân bu haslet.

Gecenin ıssız karanlığı
Çökünce yüreğime derinden
Peşimde hep bitmek bilmeyen karabasanlar
Umutlarım uçar gider elimden.
Bozsun artık suskunluğunu gecenin
Dallarda ötüşen kuşlar
Bir bir açsın dallarında
Renk renk tomurcuklar
Düşsün yine gönlüme hayalin
Doğsun artık güneş
Aydınlatsın karanlıklar
Isınsın üşüyen yüreğim.
Aydınlansın karanlıklarda gizli
Kirli oyunlar
Bitsin artık bu kâbus
Geçmek bilmeyen geceler
Telaşlı, kaygılı, uykusuz.

Ne zaman biter bu zifiri
Karanlık geceler,
Ne zaman gönlüme

Bir umut ışığı düşer,
Ferahlar kor olan yüreğim
Bir seher yeli eser,
Kimi der karanlıklar
Bin ayıbı örter.
Alın karanlıklar sizin olsun
Ben aydınlığı severim
Geceler sizin olsun
Gündüzler benim.

İdris Akmetin

Ben Türkoğlu Türküm

Ben ezelden beri Türkoğlu Türküm
Ötüken de doğdum, Altaylarda otak kurdum
Orhon'dan Viyana'ya zaferlerle yürüdüm.
Kafkaslarda, Tuna da seslenir kahramanlık türküm.

Binlerce yıl Asya'dan Anadolu'ya at koğturdum
Adaleti hakim kıldım, Hürriyeti kaim.
Üç kıtaya yaydım sevgiyi, hoşgörüyü,
Türklüğün şanını tarihe yazdım.

Siper ettim göğsümü yurduma
Zafer çığlıklarıyla irkilirken yer ve gök
Nice kentlere ismimi verdim, nice dağlara rengimi
Her karışına nakış nakış işledim desenimi
Yedi düvele kazdım mertliğimi, yiğitliğimi.

Namertler çakallarını salsa da üstüme
Kim demiş boyun eğerim kine, husumete,
Diz çökmem yurduma göz diken düşmana
Elim kalkmasa da kız, kızan, kadına.

Ben ezelden Türk oğlu Türküm
Türkçe düşünür, Türkçe yazar, Türkçe konuşurum.
Türkçedir masallarım, Dede Korkut'tan
Oğuz Kağana destanlarım,
Kulağımda çınlar anamın Türkçe ninnileri
Türkçedir ilk ve son oyunlarım.

Türkçedir alın yazgım, rüyalarım
Türkçe el açarım yaratana
Türkçedir en içten dualarım
Türkçe türkü çığırım, Türkçe beşik sallarım.

Türkçedir toylarım, düğünlerim,
Çalgılarım, manilerim, ağıtlarım
Türkçe ezgiler dökülür sazımın telinden
Mazluma eğilir, zalime dik durur başım.

Garip gureba otağımda tadar özgürlüğü,
Aman vermem zalimin zulmüne.
Kılıcım keskinse de bayrağıma göz dikene
Halel gelmez hiçbir masumun tek teline
Kim görmüş yigidin namertten ürktüğünü
Dünyaya değişmem ben Türklüğümü.

İdris Akmetin

Beni Benden Alan

Kâh engin denizlerden bakar
Sevda yüklü gözlerin
Kâh ormanların yeşilinden
Bazen bal damlası,
Bazen kurulu bir oktur
Bazen zeytin karası.
Behey ceylan gözlü
Al yanaklı bal dudaklı köylü güzeli
Beni benden alan büyü
Gözlerinde ki renk değil, belli ki
Bakışlarının erişilmez derinliği.
Bir bakış ki gözlerimi gözlerine mıhlar
Yüreğim koparır yerinden,
Akar gözlerinden sevda nehirleri
Coşar gönlüm bendini yıkar
Bir sevda türküsü dökülür dudaklarından
Yüreğimi derinden yakar.

İdris Akmetin

Benle Sen

Ben ve sen elele
Uçsak karadan beyaza
Beyazdan yeşile
Bir çift güvercin
Bir çift kumru
Kanat çırsak
Göklerin maviliklerine
Sevgiyi aşkı yazsak
Kötülüklerin
Nefretin
Kinin üstüne

Yarırsak beyaz mavi
Mor kelebeklerle
Uçarak pembe kırmızı
Sarı çiçeklere
Ben ve sen el ele
Bostan kursak gönüllere
Güzelliği eksek
Çirkinliklerin
İsyanın
Küskünlüğün üstüne

Bir çift kelebek olsak
Bir çift uğur böceği
Damla damla yağmur
Kar olsak tepelerin üstüne
Aydınlığı eksek
Karanlıkların
Yokluğun
Sefaletin üstüne.

İdris Akmetin

Beşer Şaşar

Düşmez kalkmaz bir Allah
İnsan dediğin beşer, şaşar
Bazen şeytan çalar yüreğimi
Unutturur bana beni
Şeytanlığına uyarım
Nefsime yenilir aklım
Bendini aşar
Çamura batar kire bulanırım
Bakmışsın derin mi derin
Bir balçık çukurundayım
Battıkça ruhum bunalır
Elim ayağıma
Dilim damağıma dolanır
Koşsam koşamam
Kaçsam kaçıp, kurtulamam
Bedenim çamurda, ruhum
Beyaz bulutlarda kalır
Uzatırım elimi
Kurtuluş kementine ulaşamam
Ruhum darlanır
Bir anlık gafletten
Bedenim elim yüzüm kire boyanır
Aynaya baksam
Kendimi bulamam
Mosmor olur yüzüm, utanırım
Dünyam yıkılır ruhum kararır
Kurtar diye yalvarır yüreğim
Ulu Tanrım
Temizle elimi ,yüzümü, bedenimi
Olsun yeşil vadilerde akan
Pınarlar kadar pak mı pak
Al kirlenen ruhumu benden
Bir ruh ver ki yeniden
Annemin sütü kadar ak mı ak
Keşke olsa bu bedbahtlığım bir rüya
Etme beni ne kendime
Ne beşere rezil, rüsva
Yakacaksan cehenneminde yak

İdris Akmetin

Bırakın Beni Bana

Bırakın beni bana bugün
Dertlerimle baş başa kalacağım
Tutduğum son umutlarımı
Hayallerimde yaşatacağım.
Bir dert aldı beni benden
Söyleyemem, söylemem
Yüregimde saklayacağım.
Koyun önüme bütün defterleri
Dizin saf saf kalemleri
Satır, satır kederlerimi yazacağım.
Bırakın beni dertlerimle baş başa
Kendimle ağlaşacağım.
Bir savaş var ki bugün içimde
Sığmıyor içim içime
Kendimle hesaplaşacağım.
Ne de çabuk bitti
Azı kaldı çoğu gitti
Durun durun siz
Canı gönülden sarıldığım
Dostlar zahmet etmeyin
Kirlenmesin elleriniz
Ben kendi mezarımı
Kendim kazacağım.
Silin göz yaşlarınızı
Islanmasın yanaklarınız
Ben kendime, kendim ağlayacağım.
Söndürün bütün ışıkları
Yıldızları, Güneşi, Ayı
Kendi ateşimle yancağım.
Örtsün üstümü zifiri karanlıklar
Kimse bilmesin gönlüm hepten tarumar
Bakın siz keyfinize dostlar
Ben kendi dertelerimle
Başbaşa kalacağım.

İdris Akmetin

Bir Allah

Kimi aput bağlar
Kuru ağaç dalına,
Kimi yüz sürer umutla
Mezar taşına.
Kutsal sayıp mit bağlar
Bi-çare naaşa.
Benzeri ortağı yoktur
şirk koşulmaz haşa.
Medet umulmaz der,
Cansız bedenden Resul Allah
Mmindir elbet kim derse
Lailahe İllallah
Tek bir ilah,
Tek bir kutsal bildim
Öyle de bilirim
Tek bir Allah.

İdris Akmetin

Bir Gülüşün

Dudaklarında tomurcuklanınca sıcacık gülüşlerin
Kurumaya yüz tutan çimenleri yeşerir gönlümün
Yanağımdan süzülen, mutluluk damlarıdır gözlerimin
Isınır buz tutan yüreğim, yeniden bir heyecan sarar sen gülünce
Bir hoş sıcaklık yayılır damarlarıma sevdiceğim seni görünce

Günün yorgunluğuyla sonlanan akşamları bir gülüşün
Dağıtır başımda toplanan tüm kara bulutları.
Yelken açar sonsuz enginlere, sevinç çığlıkları
Kuruyan kökünde yeniden canlanan umutlarımın.
Yüreğinin derinliklerinden gelen tatlı bir süzüşün
Tek bağı olur umuda bağlayan tekdüze yaşamımın

Bakışların ışık olur kabus dolu bitmeyen zifiri gecelerime
Düşlerim gülümser bana ay gülümser, yıldız gülümser
Kabuslar gider rüyalarımın, tüm melekler yeryüzüne iner
Değince gözlerime gözlerin, bir ümit ışığı doğar yüreğime
Dağılır uğursuz kara bulutlar, başımda sevincin serinliği eser

Renk katar anlamsız yaşamıma tek bir gülüşün
Köz köz yaralarımı soğutur, kurutur göz yaşlarımı
Isıtır üşüyen yüreğimi, renk katar karanlık gecelerime
Soğuk kış günlerimin zemherisinde başlatır yeniden baharımı
Mor güller açar içimde yaşam sevincimi yeşertir sıcacık bir gülüşün.

İdris Akmetin

Bir Masal Anlat Bana

Hadi bana bir masal anlat
İçinde sevgi, muhabbet, kardeşlik olsun
Yemyeşil ovalarda el ele koşan çocuklar
Anneleri, babaları, kardeşleri olsun.

Sakin küskünlük, dargınlık olmasın
Dünyanın her bir yerinden
Sevinç çığlıkları yükselsin
Arkadaşları, dostları
Dudaklarında sevgi tomurcukları
Gözlerine ışıltı ışıltı mutluluk olsun.

Kimse öyle hüzünlü bakmasın
Boyunları bükük, yüzleri solgun
Gözleri yaşlı olmasın
Ben hüznü sevmiyorum,
Gülen yüzleri seviyorum
Çocuklar ağlamasın baba.

Çocuklar renk renk olsun
Ellerindeki balonlar gibi
Siyah, beyaz, sarışın, esmer
Kimi zeytin tanesi, kimi bal damlası
Kimi pamuk şeker.
Ben sıkılıyorum hep aynı renkten
Farklı olmak ne kadar güzelmiş meğer
Halı gibi kilim gibi desen desen
Her bir ayrı bir can
Her biri bir cihana değer.

El ele versinler, gülsün dudaklar
İp atlayıp, top oynasın, doyasıya koşsunlar
Kayacak da kaysınlar, tahterevalliye binsinler
Birdir bir, saklambaç, evcilik oynasınlar
Ama savaşçılık bilmesinler baba
Ben savaşları hiç sevmiyorum
Babalar ölmesin anneler üzülmesin
Ben derdi, kederi sevmiyorum baba.

Bana bir masal anlat bu akşam
İçinde mutlu çocuklar olsun
Ellerinde renk renk çiçekler,
Kalem, kitap, defterler
Ama tabanca, tüfek, süngü olmasın
Ben savaşları hiç sevmiyorum
Savaş olmasın babalar ölmesin
Çocuklar öksüz kalmasın baba.

Birde güvercin olsun masalda

Ağzında zeytin dalı
Her akşama pencereye konsun
Ama kanadı kırk olmasın
Canı acır baba
Ben acıları sevmiyorum
Acısız, tasasız, dertsiz
Göğün maviliklerine uçsun
Her günün sabahında.

Özgürce gökyüzüne kanat çırpın
Beni de alsın kanatlarına
Dağ, tepe, ova gezdirsin
Kucak kucak sevgimi götürsün bütün
Dünya çocuklarının kapısına assın.

Birde annem olsun içinde baba
Ama ağlamasın hep gülsün
O ağlayınca ben dayanamıyorum
Kabuslar bırakmıyor ardımı
Kendi hıçkırıklarına uyanıyorum
Bir bakıyorum annem yok yanımda
Karabasanlar basıyor rüyalarımı
Annemi çok özlüyorum baba.

Göz kapaklarıma tatlı bir uyku çöküyor
Umutla kapanıyor gözlerim, sen öpünce baba.
Yüreğimden bütün korkular sökülüyor
Çok güzel rüyalar görüyorum
Hiç ağlamıyorum, göklerde uçuyorum
Güvercinler gibi bulutların üstünde yükseliyor,
Bazen küçük bir serçe olup süzülüyorum
Bazen uçan kaz oluyorum bazen de kumru
Yemyeşil ormanlar masmavi denizler görüyorum
Vazgeçilmez oluyor, o zaman gözlerimde uyku.

Annemi görüyorum pembe bulutlar içinde
Ağlamıyor hiç, gülücükler veriyor bana
Sarılıyor okşuyor saçlarımı, alıp kucağına
Bütün çiçekler açıyor yeryüzünde, o gülünce
Sanki hala yaşıyor gibi baba.

Sevinç çiğlikleri doluyor içime
Sen yanaklarımdan öpünce
Çok farklı oluyor dünya bana
Rüyalarım, yarınlarım hep bambaşka
Her akşam çocuklarını öpsün babalar
Anneler ölmesin, yetim kalmasın çocuklar
Mutlu olsun, ağlamasınlar
Hep gülsün çocuklar baba,
Hep gülsün, hep gülsün...

İdris Akmetin

Bir Varsın Bir yoksun

Gönül her sabah doğan Güneşle
Bin bir hevesle kanat çırpırsa da umuda
Yeşerip dal budak salsa da otağına
Her şeyde olduğu gibi, eskir zaman
Yenik düşer yorgunluğa
Kopar ansızın inceldiği yerden
Ecel konar can kafesine
Düğümlemler dilin, mil çekilir gözlerine
Kopar bir bir can tellerin.

Karşında ağlaşa da bir kaç sevenin
Konuşmak istersin konuşamazsın
Dokunmak istersin dokunamazsın
Duymak istersin olup biteni, telaşla
Tek bir ses duyamazsın
Açıkta olsa göğe dikili gözlerin, göremezsın,
Uzatıp soğuk ellerini sevdiğinin saçlarına
Dokunamazsın, onunla ağlayamazsın,
Kırıp döküp çiglık atamazsın.

Kapatır kepenklerini bir sıcak el
Kundaklanırsın anadan üryan
Sığdırırlar bir ömrü tahta sandığa
Yolculuk başlar sonsuzluğa
Üç beş dost omuzunda.

Gerisi ah vah, dedikodu, edikodu
Örtülür üstüne aceleyle kara toprak
Dökülür belki üç beş gözyaşı
Çok geçmez, unutulursun
Bir varsın bir yoksun.

Belki ruhun kanat çırpır maviliklere
Belki kızgın kayalıklarda sürünür.
Bilemem ne gelen var, ne gören ne şahit olan
"İyiysen taht kurarsın göklere"
Derdi rahmetli babam.

"Beşer şaşar, şaşanı da hoş gör
Maşerde dikilir karşına her amelin" derdi,
Her fırsatta, yüreği cefayla yoğrulan anam.
Ona da anası söylemişti sanırım
Anasına da, onun anası,
Bilemem, ne göreni var, ne tanığı.

İçimde gizemli bir ses dillendir,
"Bütün bu güzellikler boşuna mı?
Bu ağaç, bu çiçek, bu deniz, bu gökyüzü
Elbet her eserin vardır bir ustası
Bir söyleyeni ilk ve son sözü.
Kim yakar kandil gibi başımda duran

Güneş, Ay, sayısız yıldız
Ya bu bedene verilen can
Ve tarihin sayfalarında unutulmuş kan
Sorulur elbet bir gün her şeyin hesabı."

Sanma Güneş söner, Ay küser, Dünya dönmez
Yürekten açılan yaralar dinmez.
Matemler de unutulur, ölenle ölünmez
Yine mehtap aydınlatır geceleri,
Güneş yeniden gülümser her sabah,
Mecrasında akar yine ırmaklar
Kayaları hırsla döver hırçın dalgalar
Kartallar yarışır yüksek tepelerde
Maviliklerde süzülür martılar
Ağaçlar çiçek açar, koşuşur dallarında kuşlar
Durmaz hayat sen gittin diye
Dünya yine bildiği gibi döner
Kalsa da mecalsiz, argın yorgun
Bir eksik bir fazla ne fark eder
Her şey yerli yerinde
Bir tek sen yoksun.

İdris Akmetin

Bizim Çocuklarımız

Okul yolunda bir kaç çocuk
Gözleri yaşlı, elleri üşümüş
Yarı aç yarı tok
Isısız yollara düşmüş
Kora dönmüş al yanakları
Mor mor kenetli dudakları.

Sabahın köründe bir telaş bir koşuş
Ayağında yamalı papuc
Biri kaytanlı biri kaytansız
Tabanları yırtık
Yolu kah iniş kah yokuş
Omuzda bez çanta
İçinde bir kalemle bir defter
Bir kaç kitap, biraz ekmek
Bir parçada katık
Bir, üç sonra beş
Karışır esmeri sarışını kumralı
Yanakları üşümüş kirpikler karlı
Yürekleri sevgi dolu, umut dolu
Anadolu çocukları.

Umut dolu çantalar, yürekler sevgi
Bilmezler kini nefreti,
Onların alınları açık pak yürekleri
Tertemiz elleri
Onlar yurdumun geleceği.

Okulun bir köşesinde,
Her öğlen vakti
Bir ağacın altında,
Ya da bir duvar gölgesinde
Boşalır bez çantalar,
Ortak sofraya kurulur
Paylaşılır ekmekler, katıklar
Bir insani yürek
Anadolu'nun ortasında.
Minik elleriyle yoğrulur.

Umutlar paylaşılır
Sevinçler, kederler, acılar
Oyunlar paylaşılır
Defterler, kalemler, kitaplar
Ekmekler, sular, katıklar
Ellerde ay yıldızlı bayraklar
Anadolu'nun ortasında
Bir millet yeniden yükselir.

Kimimiz Türk,
Kimimiz Abaza, Çerkez'iz
Kimimiz Kırmancı, Zaza, Kürt'üz
Yok ayrılığımız

Tek bayrak tek vatan ÷lk÷m÷z
El ele kol kola
S÷nni, Şii, Şafi, Alevisi
Aynı ağacın dalları hepsi
Kardeşsiz, yoldaşız
İnsanız en önemlisi.

Umut dolu çantalar, yürekler sevgi
Bilmezler kini nefreti
Onların alınları açık pak yürekleri
Tertemiz elleri
Onlar İnsanlığın geleceği.

Sevsinler hep birbirlerini,
Sımsıkı tutsun kenetlensin
Barış yolunda elleri.
Bilmesinler kini nefreti
Ölmeyi, öldürmeyi
Sarı esmer kumralı
Zengin, fakir, kızı, oğlanı
Onlar barış bayrağımız
Onlar bizim hazinemiz
Onlar bizim çocuklarımız.

Umut dolu çantalar, yürekler sevgi
Bilmezler kini nefreti
Onların alınları açık, pak yürekleri
Tertemiz elleri
Onlar İnsanlığın geleceği.

İdris Akmetin

Boşu Boşuna

Yüreğinde tutmamışsa insani maya
Okuduğun, yazdığın boşu boşuna,
Bihabersen sevgiden, merhametten
Şefkat, hoşgörü, insaniyetten
Tuttuğun, kıldığın hep boşu boşuna.

İbadetten maksat insan olmaktır
Hak yoluna gönülden nefer olmaktır,
Can almak değil, cana can olmaktır
Ayrı gayri değil, bir bütün olmaktır
Olamazsan yorulduğun, boşu boşuna.

İdris Akmetin

Bu Vatan, Bu Bayrak Bizim

Kolay vatan olmadı bize bu kadim topraklar
Binlerce ocak tarumar oldu uğruna
Kimi umut ekti hicran biçti, kimi taş bastı bağına
Kimi evlatsız kaldı, kimi kocasız, kimi elsiz ayaksız
Yüreğine gömdü acıyı çoğu, kalsa da aç ve susuz
Kimi Anadolu'nun bağına yoksul ve öksüz
Kimi ebedi nefer nefessiz, ölümsüz.

Bu vatan uğruna can verenlerin,
Bu bayrak kanıyla renk verenlerindir.

Binlerce yıl şehit kanıyla sulandı bu çorak toprak
Nereye baksan, siper etmiş körpe bedenini uğruna
Gururla yatıyor bağına sessiz, sedasız bak
Ezelden beri mavi göklerde dalgalandı
Düşmedi yere hiç bu şanlı bayrak
Elbet ebede kadar dalgalanacak.

Bu bayrak kanıyla süsleyenlerin,
Bu vatan uğruna ölenlerindir.

El ele verdi düşman,
Oyunlar kurar, planlar yapar
Nifak tohumları eke eke, surda gedikler açar
Türklüğe, bayrağa sövmek (bre soysuz) hangi vicdana sığar
Her gün şehit, her gün gözyaşı
Anaların feryadı yürek dağlar
Bu vatan, şehidine gözyaşı dökenlerindir.

Ezelden bizim, ebede kadar bizim olacak
Bir kez düşmedi düşmeyecek bu sancak
Satılmış düşmana bir kaç hain
Unutmuş aslını, açmış düşmana kucak
Mehmedciğin süngüsünden kaçır, köşe bucak
Bu bayrak, gözünü kırpmadan uğruna can verenleridir.

Sen ölmezsen ben ölmezsem, o ölmezse
Olur mu hiç bu topraklar bize vatan
Vatan uğruna bir değil
Feda olsun binlerce can.
Bu uğurda şehit oldu
Kafkaslarda, Çanakkale de
Binlerce kefensiz (y)atan
Uyan gaflet uygusundan artık uyan
Bu vatan hainlere inat
Can vermeye gidenlerindir.

Bağına taş basar kalsa da her gece uykusuz
Kınalar kuzusunu vurur yola coşkulu, korkusuz
Bu vatan, bu bayrak bizim namusumuz
Git ya şehit ol ya gazi diyenlerindir.

Yer ağlar, gök ağlar, analar ağlar
Ŗehitlerin kemikleri kabrinde sızlar
Birileri oturmuŖ sıra kŖkne
Hainlere methiyeler yazar.
BoŖuna mı sanırsın (be melun) bunca akan kanlar
Bu vatan eŖini dul, bebeğini yetim bırakıp
Uğruna can verenlerin,
Krkaklara, hainlere inat
Elleri kınalı asker ocağına
Davulla zurnayla gidenlerindir.

Sırtında bebeği, omuzunda mermi
Cepheden cepheye koŖan
Can verdikçe bu uğurda binlerce canla oŖan
Bağrına basıp Ŗehidini
Vatan sağ olsun diyenlerindir.
KŖe bucak saklananlara inat
Bir evladım daha var
Uğruna feda olsun diyenlerindir.

DŖman yatmıŖ pusuya
Uyan sakın dŖme bu tuzağa
Hainler içinde, bakma çok uzağa
Elbet can verilir namuŖ, bayrak uğruna
Bu bayrak, bu vatan uğruna can verenlerindir.

Ŗehitlerin emaneti bize bu eŖsiz vatan
Vatan aŖkıdır yürekleri kor olup yakan
Canım, cananım her Ŗeyim uğruna olsun fedam
Bir evladım Ŗehit diğerleri gelir sıradan
Ben de hazırım uğruna ölmeye diyenlerindir.

Mehmet'in kaniyla oldu kırmızı
Solmayacak parlayacak hep ay, yıldızı
Anası, babası, oğlu, kızı
Kapıp baltayı, sngy, kılıcı
Aslan gibi kükreyerek
Karlı dağları dŖmana dar edenlerindir.

Bu toprak olsa olsa hainlere mezar olur
Bir Mehmetçik Ŗehit olsa analar bin Mehmet doğurur
Bu vatan için can verecek daha çok Mehmetler bulunur
Bu vatan, Mehmetim feda olsun diyenlerin,
Bu Bayrak uğruna can verenlerindir.

İdris Akmetin

Can Benim

Sular neden hep böyle hırçın
Kayaları döver çılgın dalgaları
Öfken kime, kime bu kinin
Sen mi yarattın koca dağları
Ayı, Güneşi sayısız yıldızları.

İnsan neden hep böyle kibirli
Sanırsın başı göğe değer
Her şeyi o yapar, elleri sihirli
Bu saraylar, köşkler senin,
Seninse bağlar, bostanlar
Bunca görkemli şatolar
Güneş benim ay benim
Yıldız benim can benim.

Bilesin ne şah ne padişahsın
Okyanusların kuytusunda
Sürüklenen bir çakıl taşısın
Bir tutam et bir yığın kemik
Baştan ayağa bütün servetin

İdris Akmetin

Cehennem

Bir cana kıymaksa diyeti
İnci köşklerin, firdevs bahçelerin
Sütten mis kokulu ırmakların,
Cennet sizin olsun, Cehennem benim.

Bir anayı ağlatmaksam bedeli
Ya da bir çocuğu öksüz bırakmak
Ceylan gözlü taze hurilerin
Bitmez, tükenmez türlü nimetlerin,
Varsın Cennet sizin olsun
Kor ateşim benim, Cehennemim.

İdris Akmetin

Ceremesi

Yok öyle beleşten, hakkını helal et açığızlülüğü
Hükmü olur mu yürekten gelmeyen klişe sözün,
Karşılığı olacak elbet yaptığın iyiliğin, kötülüğün
Ne hakkımı helal ederim, ne de helal et derim
Varsa kul hakkı, illa ki sonunda ceremesini çekerim.

İdris Akmetin

Çiçeğim

Büyüdün sanma bakıp boyuna daha küçücüksün çiçeğim
Düşünde pembe hayaller, başında kavak yelleri eser
Daha sen, sen olamadın ki, taze tomurcuksun güzelim
Zaman su misali akıp gidiyor, her anın bin asra değer.

Açan her çiçeğe türlü türlü arılar konar, böcekler konar
Sanma aradıkları bir sensin, onlar bal arar şerbet arar
Başında toplanılan her çiçek kendini çiçeklerin şahı sanar
Salma kendini her konana gelen alacağını alır terk eder gider.

Sen hayatımın gayesisin, gülüsün, solmayan çiçeğisin
En zor anlarda bile hep gülümseyen meleşimsin
İnce fikirli, bebek yüzlüm, yufka yüreklim, son beşliğimsin
Bakmaya doyamam, incitmeye kıyamam göz bebeğimsin
Telaşlanma her esen rüzgâra, tipi, borana hepsi gelir geçer.

İdris Akmetin

Çocuk

Küçük bir çocuktu Artuk
Hem öksüz hem yetim
Kulaksız Mehmet'in oğlu
Kimsesiz, dost canlısı çocuk
Saçları kıvrır kıvrır
Gözleri boncuk boncuk.
Bir elinde boya sandığı
Bir elinde kırık fırçası
Eli, yüzü boyalı
Mavi gözlü, utangaç
Kırpikleri nemli, yüreği pek,
Gözü tok
Ayağında papuçu,
Cebinde meteliği yok.
Asla kimseye minnet etmez
Başı dik, gururlu
Eğilmez, bükülmez
Onurlu çocuk.
Siftah yapamadığı
Soğuk bir kış günü
Açtı karnı guğulduyordu
Hâylaz arkadaşına uydu
Sıcak bir somon alıp kaçtı
Hemen oracıkta yakalandı
Kollarına kelepçe vuruldu.
Artık o da nefret ve kin doluydu
Oysa daha dün,
Doğan her çocuk gibi
Ümit ve sevgi doluydu.
Ümitleri hayalleri vardı
Bir somon çalmanın
Suç olduğunu bilmiyordu,
Ne sığınacak babası ne anası
Nede gidecek bir yeri yoktu.
Kömürlüğünde gecelediği
Amcası suçlu diye kovmuştu.
Çoğu gün köprü altlarında
Sokaklarda kaldı
Bir gün alnındaki damgayı söküp
Onurlu yaşayabileceğini umuyordu.
Gücü yetmedi, söküp atamadı
Biri tutsa elimden diyordu
Şu dağları nasıl deviririm
Arslan gibi kükrer tepeleri düzlerim
Tutmadı hiç kimse elinden
Bir hataydı, bir çocukluktu
Yapmam bir daha dediyse de
Anlamadı kimse dilinden.
Oysa her gece kurduğu
Ne güzel hayaller vardı
Yıllarca itildi, kakıldı
Sabır etti, asla yılmadı

Masumluğunu biliyordu
Çalıştı didindi yılmadan
Çırak, kalfa, Nihayet usta oldu
Çırakları, kalfaları ona usta
Diyordu bazıları ise, hala suçlu
İtilmese hiç suçlu olur muydu
Tutulsa elinden doktor, mühendis,
Belki polis ya da öğretmen olurdu.

İdris Akmetin

Çocukça

Çocukça sevmiştim bir zamanlar seni
Her gördüğümde bir ürkek kuş gibi
Titrerdi yüreğim can kafesimde
Başka göz başka çehre bilmezdim
Senin gözlerindi aradığım, tüm yüzlerde .

Yalnız seni düşlerdim uykularımda
Yalnız senin sesin çınlardı kulaklarımda
Hep seninle uyur seninle kalkardım
Sendin benim yaşam kaynağım

Öyle delicesine sevdim ben seni
Duygularım, heyecanım hep çocukca.

Elin elime değse yüreğim yerinden kopardı
Her bakışınla gönlümden renk renk çiçekler açardı
Erirdi yüreğimde Güneşin tatlı sıcaklığı
Hiçbir şey düşünmezdim sevgiden başka
Arzularım, heyecanım hep çocukça.

Benim için aşk yalnız ve yalnız sendin
Arzularım, ekmeğim, suyum, aşımın
Sevincim, hüznüm, umudum, heyecanım
Kabusum, kaygım , karanlığım , aydınlığım
Olmazsa olmazım, yaşam sevincim
Velhasıl sen benim her şeyimdin.

Benim için hayat gözlerine bakmaktı
Ellerine dokunmak, saçlarının okşamaktı
Şeninle koşup seninle oynamaktı
Öyle çocukça sevdim ben seni
Hayallerim, tutkularım hep çocukça.

Gözlerin bakıp, elini tutmaktan
Usulca saçlarına dokunmaktan
Arada bir dizlerine yatmaktan
Başka hiç bir tutkum olmazdı
Öyle çocukça sevdim ben seni.

Her gün bir demet kır çiçeğiyle
Hasretle yolunu beklerdim ya
En saf gülüşünle alır koklardın
Zihnimin derinliklerinde hala
Unutulmayan bu, en mesut anım.

Öylesine masum sevgiydi benimki
Çıkarsız, art niyetsiz, şehvetsiz
Arzularımdan dahi kıskanırdım seni
Dedim ya öyle saf ve temiz duygularla,
Çocukça ve delice sevdim ben seni.

Bakışlar, dokunuşlar, gülüşler

Darılmalar, küsmeler, barışmalar
Hayaller, rüyalar hepsi çocukça.
Keşke bütün sevgiler hep öyle kalsa
Çıkarsız, ölümsüz, saf ve çocukça.

İdris Akmetin

Çocuklarla Çocuklar İçin Dünya Yeniden Kurulmalı

Ekmeyin küçücük beyinlere
Kini, nefreti
Kazımayın taze yüreklere
Hırsı, öfkeyi
Tertemiz kalsın
Körpe yürekler
Çiçekler gibi renk renk
Hep taze hep özgür
Fıskırsın yüreklerde
Sevgi filizleri
Taptaze ve gür.

Onların defterlerinde sevgi sözcükleri
Kitaplarında umut ve barış
Yürelerinde savaşız bir dünya olmalı
Onlarla onlar için
Bu dünya yeniden kurulmalı.

Onlar bilmesinler kırıp dökmeyi
Ölümü, öldürmeyi
Kıymayı bilmesinler canlara
Bilmesinler
İntikamı, düşmanlığı
Ele ele versinler
Her ırktan her renkten
Yürüsünler ufuklara
Kurtarsınlar zalimlerden dünyayı.

Ekin sevgi tohumlarını yüreklere
Derinliklerinde yeşersinler
Durmasın büyüsünler
Öğretmeyin acıyı hüznü
Nefreti, kini hiç bilmesinler

Kalemleri sevgiyi yazmalı
Gözlerinde yaş değil
Umut ışıkları parlamalı
Solmadan hep dudaklarında
Gülücükler yeniden doğmalı
Onlar birer çiçek
Renk renk açmalı.

Onların defterlerinde sevgi sözcükleri
Kitaplarında aşk ve barış
Yürelerinde savaşız bir dünya olmalı
Onlarla onlar için
Bu dünya yeniden kurulmalı.

Dost kalsın hepsi asırlar boyu
Onlarla yeşerir belki
Tükenen insanlık umudu
Yok aslında farkları

Beyaz, sarışın, zenci
Budist, ateist,
Hıristiyan, Müslüman
Hepsi çocuk hepsi insan
İnsanı insan olduğu için sevmek
İnsan olabilmektir
İnsanlığın kurtuluş yolu.

Ekin sevgi tohumlarını yüreklere
Derinliklerinde yeşersinler
Durmasın büyüsünler
Öğretmeyin acıyı hüznü
Nefreti, kini hiç bilmesinler

Düşmanlıkları öğretmeyin
Bırakın öyle kalsınlar
Hep dost hep kardeş
Dalları gibi bir gülün
Birbirlerine yaslınsınlar.

El ele bütün çocuklar
Sevgiyle kucak kucak
İnatla barışa yürüsün
Bütün çocuklar mutlu olacak
Analar babalar hep gülecek
Onlar dünyayı yönettiği gün

Onların defterlerinde sevgi sözcükleri
Kitaplarında umut ve barış
Yürelerinde savaşız bir dünya olmalı
Onlarla onlar için
Bu dünya yeniden kurulmalı.

İdris Akmetin

Çok Özledim Annem

Her gece odamda ılık soluğunu
Bastığın toprağı yürüdüğün yolu
Koynunda dertsiz tasasız uykuyu
Ana bakışını ana kokunu
Çok özledim annem.

Hani baharda kuzular yayılırdı
Koyunlar sabah akşam sağılırdı
Sonra kuzuları anası emzirirdi
Beni bir kuzu gibi sevişini
Çok özledim annem.

Saklasam da hüznümü sezişini
Çocuklaşıp nazlanmamı çekişini
Baba olsam da bir çocuk gibi
Üşenmeden üzerime titreyişini
Çok özledim annem.

El açıp yaradana yalvarışını
Önce halka içinde de bize
Sağlık ver diye yakarışını
Gurbet dönüşü içten sarılışını
Çok özledim annem.

Daha dün kısa şortlu çocuktuk
Dertlerin ne başında ne sonunda yoktuk
Kimi gün aç kimi gün toktuk
Yine de her zaman çok mutluyduk
O günleri çok özledim annem.

Bir zaman odamızın döşemesi hasırdı
Bir kilim bir soba birde sedir vardı
Demliğinde çayın, tencerende yemeğin hep hazır
Yağmur yağar damlar tıp tıp damlardı
Damlaların başımıza düşmesini özledim annem .

Her gün yanan isli tandır başını
Mübarek kokulu ekmek yapışını
Sofradan eksik olmayan anıklı aşını
Kovayı salıp gözeden su alışını
Çok özledim annem.

Sabah gün doğmadan uyanışını
Kuzine sobayı alelacele yakışını
Kulpta kaynayan demli çayını
Gagalaya sürdüğün balınla tereyağını
Çok özledim annem.

Ağaç dalında usanmadan yayık yayışını
Koyunları özenle bir bir sağışını
Bulgur pilavın üstünde turşu, çarşırını
Pestili bezinden, şireyi duttan ayırışını

Çok özledim annem .

Bezi serip haşılı özenle yayışını
Kazan kazan pekmez kaynatışını
Kaynadıkça ocağa odun atışını
kollarını açıp canın gibi sarışını
Çok özledim annem.

Poportlu cevizini, kara eriğini
Soğuk ayranını, çilçil peynirini
Cevizli, çikirtli, pestilini
Kömeni, basmacığını, pekmezini
Çok özledim annem.

Cevizli keteni otlı çöreğini
Kişniş maydanozlu lavaş ekmeğini
Peynirli tereyağlı hingelini
Maydanozlu peynirli su böreğini
Çok özledim annem.

Kollarının altında geçen günlerimi
Tutam tutam sevgi saçan ela gözlerini
Cana can katan tatlı sözlerini
Kuş tüyünden yumuşak dizlerini
Çok özledim annem.

Akşamların ishâk kuşunun ötüşünü
Sahahları taraklı kuşun sekişini
Merdaneni, oklavanı, eğişini
Tahta teşiyle yün eğirişini
Çok özledim annem.

Ağacını, taşını, toprağını, aşını
Ayın doğuşu, güneşin batışını
Kuşlarının ötüşünü, Arasın akışını
Memleketimi çok özledim annem.

Doğduğumuzda sütün kadar paktık
Hep öyle kalacağız sandık
Büyüdük sokaklara katıldık
Süründük, yuvarlandık, kirlendik
Sütün kadar ak olmayı çok özledim annem.

İdris Akmetin

Davası

Onurlu insan olur mu hiç, kula kul
Doğrudur elbet hakka giden tek yol
Ne ölüm tasası ne cennet ne cehennem
Yeter ki sen yaradan sığın, dosdoğru ol.
Adi bir ilkellik, senlik benlik kavgası
Etnik köken, mezhep, fırka farfarası
Yaratılmışların en şerefli insan ki
Hakka hürmet, mahluka hizmet davası.

İdris Akmetin

Demedim mi?

Ben sana demedim mi
İnsan oğlu çiğ süt emmiş
Güvenme demedim mi?
Ser ver ama sır verme
Elin ağzı çuval değil
Bzemezsin demedim mi?
Yüzüne her güleni
Dost belleme demedim mi?
Büyük sözü dinle
Ayağın taşa değer
Canın yanar demedim mi?
Kalbine vuruyor acısı
şimdi beğerdi mi?

İdris Akmetin

Derdi

O ki, "mümin, insanların elinden ve dilinden emin olduğu kimsedir" diyen
Peygamberdi,
Kulun kula yaptığı zulmü, vahşeti, ihaneti görse; tövbe benim ümmetim bu değil derdi.

İdris Akmetin

Dilber

Ahu gözlü şehla dilber
Al yanaklı kalem kaşlı
Gül dudaklı, serkeş dilber
Baldan petek miydi
Doğup büyüdüğü yer.

Gülme öyle cilveli cilveli
Güldükçe yanakların allanır
Konuşma öyle tatlı tatlı
Konuştukça dudakların ballanır
Bakma öyle içten ne olur
Bu bakışa can mı dayanır.

Kıvır kıvır siyah saçların
Sal göğsüme bir kez dilber
Aç narin narin kolların
Sar boynuma bir kez dilber
Çok üşüdüm bu gece
Al koynuna ısıt bir kez dilber.

Dilberin esrik esrik bakar gözleri
Cana can katar yepelek dilleri
Karlı dağın sıcak bağı göğüsleri
Oğul peteğinden akan baldır sözleri
Ak gerdanına can mı dayanır dilberin

Dilber gülden mi devşirdin yanakların
Tomurcuklanır gülende gamzelerin
Yürek yakar tez öldürür cilvelerin
Periden mi huriden mi kız her yerin
Senden olmayana gönül mü bağlanır
Ahu gözlü, şeyla bakışlı dilberim.

İdris Akmetin

Dünya Ölüyor

Tökezliyor mavi gezegen yıldınlığın beşğinde
Argın, yorgun zoraki yol alıyor ölüme dört nala
Kuşlar ölü, ormanlar tarumar kimin umurunda
Doymaz gözü insanın, hala pay kapma yarışında
Bu benim, bu da benim, buda diye diye didişiriz
Batmasına az kaldı ne pay kalacak ne de biz.

Her gün kuruyor göller, küçölüyor nehirler dereler
Gaz bulutlarından görölmüyor kasabalar, köyler
Yetinmeyi bilemedik, hep bana rab bana yarışındayız
Dün vardık bugün de varız, kim bilir yarın var mıyız?

Ne kendimizden utanırız ne çocuklarımızdan
Onlara ne bırakacağız toraktan, havadan, sudan
Her yer gözyaşı, her yer kan, her yer viran
Bu insanın insan zulmü değil de nedir?

Nasıl bakacağız yarın çocuklarımızın yüzüne
Aymazca hor kullandık israf ettik mi diyeceğiz
Bize kalan hangi güzellik kaldı bizden geriye
Umursamadan emanete hunharca ihanet ettik
Yarın kara toprağın altında nasıl rahat edeceğiz?

İçtiğimiz zehir, yediğimiz, soluduğumuz zehir
Kalmadı ne orman, ne göl, ne dere, ne nehir
Maviyi, yeşili yok ettik betonlaştık şehir şehir
Bu insanın insana zulmü değil de nedir?

İdris Akmetin

Dünya Senin

Deliksiz uyuya biliyorsan
Gecelerin ıssız koynunda
Toprak olsa da evin
Ottan yatak, taştan yastığın
Dipsiz kuyulara gömülü ise korkuların
Kaygıların, endişelerin
Yatabiliyorsan taşasız, kâbussuz
Pınar gibi kaynıyorsa sevgin
Sevdiklerin araya duvar örmüyor
Sevgini paylaşabiliyorsan
Uyana biliyorsan gülümseyerek Güneşe
Çimenlerde koşa biliyorsan özgürce
Konuşa biliyorsan çiçeklerle
Serçelerle, güvercinlerle
Bir şarkı mırıldana biliyorsan
Varsın başkalarının olsun köşkler saraylar
Yer, gök senin Dünya senin.

Ciğerlerine çekebiliyorsan mis havayı
Koklayarak çiçekleri, gülleri
Ohhh! çekebiliyorsan
Gülümseyebiliyorsan çocuklara
Gülümsüyorlarsa canların, dostların
Tada biliyorsan acıyı tatlıyı, bin bir lezzeti
Varsın köşkler onların olsun
Çayır çimen, orman senin, Dünya senin.

Gökyüzü masmavi,
Toprak yemyeşil bak
Şarkı söylüyor kuşlar dalında
Rüzgar çalıyor inceden bir keman
Hayalinde sevgilin dans ediyorsan
Masallardaki köşk sana,
Tabiatta her mekan.

Durmaz saatler akar zaman
Dünün kayıp, yarının meçhul, gün senin
Mavi gök, mavi deniz yemyeşil ormanlar
Renk renk çiçekler, güller senin
Yaylalar, ovalar senin Dünya senin.
Günler çabucak gelir geçer
Dünya malı dünyada kalır
Sağlık senin, nefes senin, can senin
Koşan ayaklar, bakan gözler senin
Şarkı söyleyen dil, yazan el
Seven, sevilen yürek senin
Yer, gök, denizler senin
Bir perde çek düne
Bugün senin
Yudum yudum, dolu dolu yaşa,
Kesilmeden nefesin.

İdris Akmetin

Erciyesin Başı Karlı

Erciyes'in başı karlı
Yüregimin közü harlı
Öter bülbül bitmez ahı
Söyle gönül söyle
Nasıl unutayım ben
Bahtı kara nazlı yarı.

Eteğinde üzüm bağları
Yere değer dalları
Erir karlar akar suları
Söyle gönül söyle
Hep böyle midir
Buranın akşamları.

Erciyes'in başında kar
Dert düştü cana ağladı yar
Ne arayanım ne soranım var
Düştüm gurbet ellere
Tutunacak dalım mı var.

Kıştan önce ağladı sonbahar
Kışta geçer elbet, gelir bahar
Tasalanma gecenin kasvetine
Her gecenin bir sabahı var.

İdris Akmetin

Eremedim

Saçlarının bağını çözedim
Çözedim ki ben
Şehla gözlerinin rengine
Doyamadım doyamadım ki ben
Yüreğimi serinleten gülüşüne,
İnce derin süzüşüne
Sıcacık öpüşüne doyamadım
Doyamadım ki ben
Aşk masalları anlatırdı gözlerin gözlerime
Yüreğimi yakardı inci tanesi sözlerin
Yeterdi bana tenimde sıcakık nefesin
Ne çabuk geçti yıllar
Hala aşkının sırrına eremedim
Eremedim ki ben.

İdris Akmetin

Eşrefi Mahluk

Ne zaman bir çan sesi duysam
Sokağın bir köşesinde,
Kapıların ardında yükselen engizisyon
Çıglıkları çınlar kulaklarımda
Ne zaman bir kilise çatısı görsem
Mahzenlerinde kurulan
İşkence tezgahlarında ümitsiz
Acılarla kıvranan yüzler
Dökülür gözümün önüne.

Nerde İsa ve Meryem ikonları görsem
Masum vücutlara çakılan çiviler,
Parça parça yüzülen deriler
İşkence tezgahında parçalanan uzuvlar
Sicilya boğalarının karnında
Böğürtülerek pişirilen canlar
Kıvrandır zihnimde
Nefret tohumları yeşerir
Kanayan yüreğimde
Acılar allanıp pullanıp
Gömülse de tarihin derinliklerine.

Dünya Güneş etrafında dönüyor dediği için
İdama çarptırılan Galileo
Okuluyla yakılan Pisagor,
Giyotinle başı gövdesinden koparılan
Antoine Lavoisier, yakılan Giordano Bruno
Baldıran otu zehri içirilen Büyük Socrates
Diri diri yakılan Michael Servetus
Taşlanarak yakılan İskenderiyeli Hypatia
Tanrı adına yıkılan, yakılan Ayasofya
Kudüs, Lübnan, baştan sona Anadolu
Acımasızca kıyılan milyonlarca can
Şişe geçirilen masum çocuklar üşüşür aklıma
Aklım durur, izanım kurur, hep kanlı akar zaman
Yaratılanların en şerefli denir ya
Eşrefi mahluk olsa öldürür mü insanı insan.

İdris Akmetin

Evlat

Evlat vardır sırtında gaf dağını aşırır
Evlat vardır düz yolda yolunu şaşırır
Kimi kanat olur göklerde uçurur
Kimi sırtında dağı gibi kamburdur.

Rabbim verecekse evladın hayırlısını versin
Kimseye evlat cefası, evlat acısı çektirmesin
Alacaksa tezden emanetini alsın tenden
Evlat da olsa kimseye muhtaç ettirmesin.

İdris Akmetin

Gitme

Gitme sevgili bu gece
Bir ay demleyelim seninle
En koyusundan
Oturup kuytu ksemize, belini kiralım muhabbetin
Bir sen anlat bir ben
Düşler kuralım, dilekler turalım en kralından
Soğutalım ateşini hasretin.

Gidip, baş başa koyma beni yalnızlığım
Gidersen sen, hasret rüzgarına kapılır
Umutsuzluk çarmığına gerilir ruhum
Mecalsiz kalır, kırılır kanadım kolum.

Gitme sevgili, gitme
Gidip cehennemi doldurma yüreğime
Kaderine terk edilmiş, metruk ağaç kovuğu gibi
Bırakma beni yalnızlığın pençesinde,
Dökme sevda ığlıklarımı elime
Yüzüme vurma çaresizliğimi.

Gitme, gidersen gönlüm kızgın çöllere döner,
Hasret, bir damla suya
Alırsan sevda yüklü hayallerimi elimden
Hayat kanadı kırık bir kuşa döner
Çöllerde, mecalsiz kanat çırpmaya.

Gitme sokul düşlerime ayazlardayım, üşüyorum,
Tut ellerimden tut, dipsiz kuyulara düşüyorum.

Bilmez misin sevgili
Sensiz geceler hicran kokar,
Hasret, boynumda bir zehirli ıngırak
Ayıkla yüreğimdeki sevda kırıklarını
Yoksa öldürecek bu kara sevda beni.

Bu kaçınıcı yüz üstü bırakıp gidişin
Bu kaçınıcı yüreğimi tarumar edişin
Gitme sevgili bu gece, gitme
Gidip dönmemek var, dönüp de görmemek var
Gitme, gidip beni hasretinle gark etme.

Gitme sokul düşlerime ayazlardayım, üşüyorum,
Tut ellerimden tut, zifiri karanlıklara düşüyorum.

Madem para etmiyor yalvarıp, yakarışlarım,
Diz çöküp, bağrımı yırtarcasına dövünmelerim.
Git o zaman izini söküp yüreğimden,
Arkana bakmadan git.
Gittiğin yerde topla mavi düşlerini
Bırak kanasın yüreğim,
Bırak, bırak ben öleyim.

Canıma tak etti artık, diz çöküp önünde gitme demiyorum,
Yeter ki sen mutlu ol, umurunda mı ben yavaş yavaş ölüyormuşum.

Çekip giderim bende, bu diyardan
Alsın ecelimden tez Tanrım,
Diyesim gelir, diyemem ki, sevdamdan utanırım
Hem ne yaparım ben, sen olmadan.

Git, çarpıp kapıyı yüzüme de yine git,
Umurunda mı sanki hasretine sarılıp gün be gün ölüşüm.
Git de anılarının mavi sularında eğlenir umursamaz gönlünü,
Cehenneme dönse de sensiz yaşadığım her günüm.
Git, git, git artık git.
Git de pembe düşlerinde eğlenir gönlün
Cehenneme dönse de sensiz her günüm.
Git, git, git.

İdris Akmetin

Gönlüm

Ahu gözlüm
Tutuldu cemaline
Bu garip gönlüm
Ömrün son baharın da
Bilmem bilemem ki
Yeter mi
Bu aşkı tatmaya
Kalan ömrüm
Kara gözlü
Al yanaklı
Ay yüzlüm

İdris Akmetin

Göresim Geldi

Nazlı yar, bugün göresim geldi
Al yanaklardan öpesim geldi
Gördüm hayalin, sandım sen
Bir havalandı ki yüreğim görse
El edesim, öpesim, sarılasım geldi.

Yıllardır beklerim ben bu anı
Tükettin inan damarımda kanı
Sandım yar karşımda durur
Bir elinde ok, bir elinde yayı
Kalbimi ortasında vurur.

Yar seni göresim geldi
Hasretine dayanamam gayri
Ölesim geldi

Al al olmuş tozpembe yanaklar
Bir hal olmuş bugün sana yar
Nasıl sıcak nasıl davetkâr
Gonca gonca gül dudaklar
Sar kollarını boynuma sar
Koynuna giresim geldi

Yar seni göresim geldi
Hasretine dayanamam gayri
Ölesim geldi.

İdris Akmetin

Günahım

Ben bir garip, Tanrı aşığıyım
Ne boş teranelere var, eyvallahım
Ne süslü, püslü tanrıçalara.
Ne şeyhe, dervişe muhtacım,
Ne uçler, yediler, kırklara.
Kimin haddine imanımı tartmak
Tanrıyla benim aramda işte
Tüm sevabım, günahım.

İdris Akmetin

Güz

Sarartı düşünce yapraklara
Hüzün düşer gönlüme
Yüreğimin üstüne bir ürperdi konar
Gün çarçabuk iner tepelere
Geceler uzadıkça uzar.
Dallar soyunur uykuya bir bir
Anadan üryan çırılçıplak
Hepten diken hepten dal budak.
Öksüz kalır uçlarında kırlangıç yuvaları
Kumrular üşüşür dal aralarına
Kuytu bir köşe arar serçeler
Güvenli bir sığınak,
Nasıl da örterdi tüm çirkinlikleri
Oysa daha dün üç beş yaprak
Gizlerdi bağrında yavru çıgıllıkları,
Taslanma ağacım şurada ne kaldı
Canlanır dalların yine gelince bahar
Giyinir zümrüt yeşili fıstanları.
Dallarında hışırdanır yapraklar
Bir bayram havası tutturur kuşlar
Dallarında cıvıldaşarak
Koşuşturur bir aşağı bir yukarı
Renk renk uğur böcekler
Pürtelaş karıncalar.

İdris Akmetin

Hadi Bana Birşeyler Söyle Çocuk

Hadi bana bir şeyler söyle çocuk
İçinde sade güzellikler olsun
Öyle boş öyle mahsun bakma
Hadi bana bir şeyler söyle çocuk
İçinde duyguların gizemi olsun

Bana masallar anlat, şarkılar söyle
Şarkılarında sevgiler, sevdalar
Masallarında dostluk, kardeşlik olsun
Hadi bana bir şarkı söyle çocuk
İçinde sevgileri yeşertecek,
Yaşama tutturacak nağmeler olsun

Hadi bana bir şeyler anlat çocuk
İçinde özlemler, kavuşmalar olsun
Feryatlar, kavgalar, savaşlar
Zulümler, ölümler, olmasın
Başında sonunda barış olsun
Hadi bana bir masal anlat çocuk
İçinde ayrılıklar ve hüznler olmasın
Her satırında yeşersin umutlar
Başında sonunda yalnız sevgi
Her satırında sevinç olsun.

İdris Akmetin

Hak

Haksızlığa uğramak, haksızlık yapmaktan iyidir,
Demışti büyük Filozof Sokrates Milattan önce
Sen sen ol, haklılığından asla vaz geçme
Hak için ölenler sayesinde köleliğin kalkması
Haklının haklıyım diye haykırabilmesi özgürce.

Krallıklar yıkıldı firavunlar silindi tarihten
Uyandı insanlık tarihe gömüldü kula kulluk
Kadın insan yerine konuldu, yıkıldı duvarlar
Kırıldı boynundaki bin yıllık kanlı boyunduruk.

İnsanlık arar oldu hak, hukuk, adaleti
Kan revan içindeyken binlerce meydan
Ziyandır her ölüm, lakin hak için ölmeli
Ama asla hak için öldürmemeli insan.

Tarihimizde yok, ne esir ne kula kul olmak
Dilsiz şeytanlık, haksızlık karşısında susmak
Susma, susmazsan hak yerini bulur ancak
Derler ya, Allah yarına bırakır ama yanına bırakmaz"
"Namuslular namussuzlar kadar cesur olmadıkça
İnsan oğluna kurtuluş olmaz.

İdris Akmetin

Hasret

Akşam olup da güneş saklanınca
Sarp dağların ardına
Keskin bir rüzgar eser
Tepelerden üstüme üstüme
Karanlık kat kat yüklenir
Uzayan gölgelerin üstüne
Derin bir hüzün doğar
Hasret büyüten yüreğime.

Ölesiye yorgun ölesiye bitkin
Bir hal çöker üstüme
Gözlerim o an seni arar
Ellerim ellerini, tenim nefesini.

Sonbahar rüzgarının kopardığı
Yaprak misali sürüklenip dururken
İmkansız hülyaların peşinde,
Şana tutkun çaresiz yüreğim
Ölesiye durgun, ölesiye mahsun
Zehir olur sensiz geçen günlerim.

Hasret yüklü bu can seni arar
Ellerim ellerini, nefesim nefesini
Tatlı anıların kalıntılarıyla oyalanırken
En kötü günlerine hasret beraberliğimizin.

İdris Akmetin

Hasretin

Nasıl kor ateş oldu
Her gün büyüyen hasretin
Öksüz kalan yüreğimde
Bilsen nasıl özledim sıcaklığını
Hasret kalıp gülüşüne,
Sevincine, öfkene, her sözüne,
Ah ! dokunabilsem keşke yine
Kar beyazı saçının her teline
Öpsem pembe yanaklarından
Sarılıp kınalı ellerine
Uyusam başım dizlerinde.

Nasıl da huzur akardı yüreğime
Tutunca nasırlı ellerini umutla
Toz pembe olurdu dünya
Koklasam için için kokunu
Pembeleşirdi rüyalarım yine
Kâbuslar zehir etmezdi uykumu.

Ah! Sen olsaydın yine yanımda
Göz bebeğine kurban olduğum
İz bırakmazdı böylesine derin
Öksüz gözyaşlarım yanaklarımda,
Yetim kalmazdı yollarım sen olsan
Yaslanıp pencerenin pervazına,
Beklerdin merakla her akşam
Her ne kadar yorun, argın da olsan
Güllerin açardı yine yanaklarında
Gözlerinde aydınlanırdı gün ışığı
Ne dert kalırdı ne elem ne keder
Sevgiyle sarılınca boynuna.

İdris Akmetin

Helal Et Yar

Günler bir bir tükendi yok insafı zamanın
Bitmez derdi hayatın, biterse yenisi başlar
Ayrılık vakti geldi çattı gayri, yaram hep sızlar
Çekilmez oldu derdi artık fani dünyanın
Ne zaman bitecek kahrı daha çok mu var

Gelince bir araya açılır diller dökülür sözler
Belki bugün belki yarın Azrail kapıyı çalar
Ağlarsa bir anam bir evlat birde yar ağlar
Üç günde unuttur dost sandığın yaban eller
Yakarsa ateş bir tek düştüğü yeri yakar

Geldi vakit kalmadı dermanı yaralarımın
Geçti yarım asır göz açıp kapayıncaya kadar
Ne yazım kaldı ne baharım, kışa döndü anlar
Helal et hakkını yar, umudu yok yarınların
Geride kim bilir kaç ay, kaç gün daha var.

İdris Akmetin

Her

Her gece, ölümlle yaşamın kesistiği andır
Her yeni gün, Tanrının yeni bir armağanıdır.

İdris Akmetin

Her Şarkının Öyküsü Başkadır

İçli bir şarkının notaları dolaşır
Kalpten dudaklara
Dudaklardan sayfalara
Bazen yağmur damlacıklarıdır
Şarkılardan arta kalan
Kavisler çizerek yakar
Akıp yanaklarda
Bazen içli bir şiirle dillenir
Dizilerek sayfalara
Bazen yılgın bir cümle
Yalnızlığın ateşidir alevlenen içimde
Bazen umutsuz bir kaç kelime
Seviyorum ama sevilmiyorum
Sevgi dolu bir bakışla
Kısa ömürlü bir hazdır
Şekillenen yanaklarda
Sonra yine hayatın
Ümitsiz bir öyküsü gibi
Dizilir şarkının notaları, ya
Başkadır her şarkının öyküsü
Bazen çözülür kara kara bulutlar
Bazen günlük güneşlik bir dünya.

İdris Akmetin

Heşey Boş Herşey Nafile

Sanma ki bir daha yeşerir
Kuruyan sevgi tomurcukları
Baharda filizlenen dal gibi
Ömrün sonbaharında.
Geldi de geçti artık
Bahar zamanı
Yanmış kavrulmuş
Tomurcukları incecik dallarında.

Direnecek ne gücüm kaldı
Ne ömrüm,
Kaderi değiştirmekse
Muradın
Değil elbet bu elimde
Kader bu böyle akıyor
İstesem de istemesem de.

Samanlık seyran olur
Derler ya,
İki gönül bir olunca
Hayallerimi süsledi bu
Ömrüm boyunca.
Ama ne gönüllerimiz bir
Ne samanlıklar seyran oldu
Aşkın üstüne benlik doğunca.

Sanırdım düzelir bütün dargınlıklar
Ha bugün ha yarın derken
Geldik yine baharın sonuna,
Bugüne kadar dinmedi ya
Dinmez hiç ümidim yok
Bir daha bu fırtına.

Ne dalları filizlenir
Ne bir gül açar.
Ne bir yaprakları yeşerir,
Nede bir mevsimlik de
Olsa kısa bir bahar.

Ne sevgi dolu bir yürek
Çarpar benim için,
Ne bir sevgili alır kollarına,
Belki bir bülbül figan eder
Konup kuru dallarıma.
Belki hikâyesi mazide kalmış
Vefakâr bir kadın
Umutsuzca bir gül diker
Mezar taşıma.

Ömür nede çabuk geçti böyle
Zaman dönmüyor ki bir daha
İstesen de geriye

Herşey çok geç her şey nafiye
Gömüldü maziye bütün aşklar sevgiler
Bir daha açmazki gönül bağında
Solun ne güller ne çiçekler
Ağlamak üzölmek boş
Her şey boş her şey nafiye.

17.04.1979

İdris Akmetin

Hüzün

Hüzün düştü bugün, gönlüme yine
Çözülmez dertlerim, düğüm düğüm
Öldüm yad ellerde deli divane
Yıkıldı ümitlerim, dertliyim hüzünlüyüm
Her yer karanlık her yer virane.

Kara bulutlar toplandı başıma
Zehir kattı felek yine aşıma
Ateş düştü canıma, cananıma
Kötü haber var can yoldaşıma
Hüzünlüyüm kederliyim ben bugün

Kar yağdı başıma, dondu menekşeler
Hicran damlaları doldu yüreğime
Boğazımda düğümlendi kelimeler
Kilit vuruldu sanki dilime
Karıştı gözyaşları birbirine
Hüzünlüyüm kederliyim ben bugün.

Günlere umut bağladım
Çoğu gün durmadan ağladım
Elemler biter elbet bir gün
Güneş bize de doğar sandım
Ah! yine ben yanıldım
Hüzünlüyüm kederliyim ben bugün.

Boncuk boncuk yaş dolu gözlerin
Kesildi hıçkırığını duyunca nefesim
Hep bize mi zulmün
Son umutlarımda soldu kaldı neyim
Kahpe felek yine peşimizdesin
O ağlasa ben ölürüm
Hüzünlüyüm kederliyim ben bugün.

Nasıl söylerim sana Karçiçeğim
Gülmeyecek mi hiç senin yüreğin
Alıp başımı nerelere gideyim
Aman vermez ki felek
Bir günde biz gülelim
Hüzünlüyüm kederliyim ben bugün.

Hep buna da şükür dersin
Allah beterini vermesin
Suçu neydi hiç mi gülmesin
Ya rab sen büyüksün, yücesin
Çaresi yok mu dertlerin, elemlerin
Hüzünlüyüm kederliyim ben bugün

Gülemem durmaz ağlarım
Görmesinler diye yaşlarımı saklarım
Akşam sabah bir umut ya rab
Diye yalvarır yakarırım

Umut denizinden bir damla da
Bize ne olur Allah'ım
Hüzünlüyüm kederliyim ben bugün.

Boynunu bükme Karçiçeğimin
Göz yaşlarına dayanamaz yüreğim
İste benden, canımdan can vereyim
Boyunlarını bükme ne olur
Güne hasret güllerimin
Hüzünlüyüm kederliyim ben bugün.

Ne çare oldu yakarışım, dualarım
Ne yeşerdi solgun umutlarım
Uzadıkça uzadı bitmedi yollarım
Hastane kapısında yine,
Kırıldı elim, ayağım, kollarım
Bize de bir medet ne olur Tanrım
Hüzünlüyüm kederliyim ben bugün.

Şimdi yine akşam olacak
Karanlıklar üstümüze çökecek
Kötü haber çabuk duyulur
Karçiçeğimin boynu bükülecek
Bülbüller hıçkırıklara boğulacak
Laleler, sümbüller, güller küsecek
Hüzünlüyüm kederliyim ben bugün.

Ahh! durdurabilsem zamanı
Akşamlar hiç olmazsa
Karanlıklarla baş başa
Öyle boynu bükük kalmasam
İçimde kalsa bu sır hiç duyulmasa
Rüya olsa uyanmasam
Sabah akşam yalvarsam yakarsam
Bu derdin bir çaresi olsa
İçten bir gülüşünü görsem ben bir gün.

İdris Akmetin

Hüzün Damlaları 1

Hüzün damlaları akarken her akşam gül dudaklarına
Gelincikler boyun büker gül pembesi yanaklarında
Yıllardır bağrına taş basıp yas tuttuğun ben olsam da
Sen ağlama can kuşum solarsın, yüreğimi dağlarsın.

Gülücükler tomurcuklanınca dudaklarında
Kelebekler uçuşur kar beyazı omuzlarında
Nadide bir çiçek, bir gülsün sonbaharımda
Sen ağlama cansuyum kurur yüreğimi yakarsın.

Geç vakitte hıçkırıkların yağmura rüzgara karışır
Ne fark eder artık bana mevsim kışmış baharmış
Can nidası diyar diyar koca koca dağları aşmış
Sen ağlama cancağızım solarsın, can bağımı bozarsın

İdris Akmetin

Hüzün Damlaları 2

Hüzün rüzgarları eser sensiz her gece can ocağıma
Sanma ki unutturur seni bana, sensiz geçen zaman
Ahu gözlerine bir tutku ile başlamışken gönül sevdam
Sen gidince öksüz ve yetim kaldım son baharımda.

Bir damla düşse yanağına can evimden vurulurum
Zemheri ayazı düşer o an can ağacımın yaprağına
Azad etme istemem ben gönül evinin kuluyum
Sensiz hem öksüzüm hem yetim gönül bağında

Çarçabuk geçti bitmez sandığın ömrün tasalı yılları
Adımlarken kah sevinç, kah keder dolu çileli yolları
Her damlası bir bıçak yarası oldu yorgun yüreğimde
Ömrümden ömür çalan, kor ateşi hüzün damlaları.

İdris Akmetin

İki Can

Bir serhat şehrinin göbeğinde
Umutların yeşereceği yerde
Bir kan gölü yayılmış
Düşmüş yere iki can
Etrafı dumanla sarılmış
Kan revan içinde İki fidan
Uzanmış öyle sessiz yatıyor
Birin adı Ferhat, diğeri Rıdvan
Yurdun iki ucunda analar ağlıyor
Feryatları yeri göğü yakıyor.

Hain bir bombayla
Soldu iki can
Biri Lice diğeri Ankara'dan
Düştükçe yiğitler kanlar üstüne
Çöktü bulutlar yurdun üstüne.
Toprak kana bulandı gökler figana
Neredesin uyan artık Ankara.
Neden bu kin neden bu vahşet
Hükmedeceksen hükmet
Daha kaç kardeş kardeşi vuracak
Bu kanlar ne zaman duracak.

Sarmışlar cesedini al bayrak süsün
Neden konuşmuyorsun oğul
Dargın mısın yoksa küs müsün
Ah ellerim tutsa, tutsam elini
Susmasan konuşsan
Son kez de olsa sesini
Duysam yüzümde nefesini.

Analar sarılmış kefenlere
Ediyor feryat figan
Ölmesin artık çocuklar
Onlar daha gencecik fidan.

Aldılar seni omuzlara oğul
Dediler anne metin ol
Binlerce avaz karıştı avaza
Gözyaşları içinde koydular
Seni soğuk bir mezara
Sen bir can verdin ben her gün oğul
Bir hain bomba aldı seni benden
Ayrılır mı hiç can bedenden
Gözyaşı diner mi ayrılınca senden
Sen bir can verdin ben her gün oğul.

Hani okuyacak, doktor
Mühendis ya da öğretmen olacaktın
Evimize ekmek getirecek torunlar verecektin
Sen bir can verdin ben her gün oğul.
Hain elinden bir bomba seni benden aldı

Sen yoksun oğul ben neyleyeyim bu canı
Yüregimi ateşler dağladı
Dediler feryat etme sabırlı ol
Nasıl dayanır yürek bu acıya
Yıkıldı ocağım yüreğim param parça
Kırıldı kanadım kolum
Sen bir can verdin ben her gün oğul.

Kurup pusuyu beyinlere zehir ektiler
Kardeşi kardeşe düşman ettiler
Hainler el ele verdi
Haritalarla vatanı böldüler.

Canlar düştükçe kanlar üstüne
Çöktü bulutlar yurdun üstüne
Yer kara, gök kara
Neredesin uyan artık Ankara
Ateş düştü yüreklere
Daha kaç kardeş kardeşi vuracak
Akan kanlar ne zaman duracak
Namlular ebedi susturulacak.

İdris Akmetin

İki Gül

Hani beyaz kelebeklerin uçtuğu
Umut dolu bir bahar günü
İki gül verdin bana
Bir sen dedin anneciğim biri ben
Çiçekler yağdı o gün başıma
Papatya, lale, su sümbülü
Kaç yıl oldu güzelim
Bizi bırakıp boynu bükük,
Bu dünyayı terk edeli
Ne bir tek gül
Verenim var
Ne bir öpücük
Bebeğim
Sen terk edip de bizi gideli.

Seni ne çok özledik
Bir bilebilsem,
Ne yapsak nere gitsek babanla
Aklımızda, fikrimizde hep sen.

Bak yanı başında hüzün açmış
Karçiçekleri
Onlarında boynu bükük
Bizim gibi
Sakın sen ağlama
Canım bir tanem çiçeğim
Ağlayıp yüreğimi dağlama

Ben varım her gün hep
Yanı başında.
Elimde iki gül
Biri kırmızı biri sarı
Biri sen biri ben bebeğim.

Güler sanır herkes
Bakarak dudaklarıma
Ben se o günü bekliyorum hala
Sandığındaki gelinliği giyeceğin
Elinde iki gül
Biri sen anneciğim
Biri ben diyeceğin.

Biliyorum artık bir daha
Dönmeyeceksin
O sonsuz yolculuktan
Ne bir gül ne bir çiçek
Vermeyeceksin bana
Koparıp dalından.

Bu gün ben geldim bebeğim
Ağlama sen yeter ki gül

Biri kırmızı biri sarı
Elimde iki gül
Biri sensin güzelim,
Biri ben.

Bugün babanla sana geldik
Açmış renk renk çiçekler
Bir yanında Menekşe
Öte yanda Papatya gelincik
Oturup mezar taşına
Ağlaşıp dertleştik.
Sonra laleler diktik
Biri kırmızı bir beyaz
İki de gül
Biri sen güzelim biri ben
Bak ben hep yanı başındayım
Sen yeter ki ağlama hep gül.

İdris Akmetin

İki Yüz

Herkesin sakladığı gizliden gizliye,
İkinci biri yüzü vardır kızım,
Dostun bilme, her güleni yüzüne
Görmedikçe içindeki ikinci yüzü kızım.

Çıkar vardır her dostlukta inersen derinine
Karşılıksız bir tek anne baba sever kızım,
Saadetine bir ömür verir, gülüşüne hazine
Karşılığında zehirde versen içer kızım.

İdris Akmetin

İnsan

Tanrının yer yüzündeki halifesidir insan
Madem lütfeyledi Adem'e bunu Azîm-üş Şân
Adem'e düşen buna kuşkusuz layık olmaktır,
Zalime Zülfikar, mazluma hepten can olmaktır.
Yaradan ki bize, eşrefi mahlukât eylemiş ihsan
İnsana düşen nefesine esir, kula kul olmamaktır.

İdris Akmetin

İnsan (2)

Geçin asil masil ayaklarını geçin, asıl olan insan olmaktır
İnsanı insan yapan yürekteki şefkât merhamet, vicdandır.

İdris Akmetin

İnsan Olan

Hiç insan olan insana zulüm eder mi?
Kuluna zulüm edeni Tanrı af eder mi?
Mazlumun gözünden yaşlar aktıkça
Zalimin yüzü iki cihanda hiç güler mi?

İdris Akmetin

İnsana Zulüm

Tanrının buyruğuna elbet boynumuz kıldan incedir,
Lakin insana zulüm asla Tanrının emri değildir.
Tanrının buyruğu şefkat, sevgi, hoşgörü, merhamettir
İnsana zulmü, gözyaşını, ölümü, reva görenlerin
Nihai emeli çıkar kavgasından başka bir şey değildir.

İdris Akmetin

İstemem

Dost hayata renk, yaralarırna merhem,
Dostsuz bir hayat ebedi olsa istemem.

Bunca açlık, sefalet, zulüm varken insanlık var diyemem,
İnsanlığın olmadığı yeryüzünde insan olmak istemem.

Ne yetim hakkı, ne bir kul hakkı asla istemem
Candan çıkmasa canandan çıkar dirhem dirhem

Kuluna önce sağlık ver, akıl ver Tanrım
Onsuz Karun'un hazinesi de olsa istemem

İdris Akmetin

İsterim

Öyle bir Dünya olsun
İsterim ki ne aldanan ne aldatan
Olmasın kimse kimseye düşman
Gözler acı ve ısırap
Dudaklar ağlamaklı değil,
Her yürekte mutluluk
Her göz sevinçle dolsun
Unutulsun kötülükler
Unutulsun savaş, kan ve ölüm
Silinsin yeryüzünden çirkinlikler
Yenilsin bütün kötülükler
Kalmasın açlık ve zulüm
Barış, mutluluk ve güzellik
Hayat yolumuz olsun.

İdris Akmetin

İt İtliğiyle

İt itliğiyle, kuş kuşluğuyla yavrusunu büyütür
Canını siper eder kurda, kuşa asla yem etmez
İnsan var ki yaşamının keyfini, zevkini sürdürür
Doğurduğu sebi ne yer ne içer aklına gelmez.

İnsan öğüdünü yuvada almış boştur ne söylesek
Anadır elbet cennet ayaklarının altında olan kadın
Lakin doğurmak yetmez esas olan besleyip büyötmek
Eğitip yetiştirmeden doğuran olsan da ana olamazsın
Sülbümdendir demekle asla baba olamazsın.

İdris Akmetin

Kadın Varki

Kadın var ak günü karartır
Kadın var kara günü ağartır
Kadın var kralı uşağa uşak yapar
Kadın var uşağı krala kral yapar.

Kadın var başta zümrütten taçtır
Gönül bahçesinde güldür, zambaktır
Kadın var ki yalnızlıkların ilacı
Dar günün yoldaşı, her derdin ortağı
Kadın var ki ayakta kördüğüm bağdır.

İdris Akmetin

Kara Gözlerini

Bir sonbahar akşamı tutuldum aşk ateşine
Bir güneş gibi doğdun o gün üşüyen yüreğime
Her yerde senin bakışını aradım senin sıcaklığını
Başkası girmedi o günden beri mahruk gönlüme.

Efsunlu gözlerinle sevdanı kalbime işledin
O gün, bir genç kız edasıyla işler gibi danteli,
Bir dost sıcaklığı görmeyen ruhuma yerleştin
Bir ışık demeti gibi süzülerek gönlümden içeri.

Kor ateşe döndü yüreğim şehla bakışından
Bir tutku ki bitmez ahu gözlerine, benimki
Bir efsane aşk Keremle Ferhat'ı yakan
Ne benden eser kaldı ne gururumdan
Sana rastladığım o anlamlı günümünden beri.

Nasıl canda kurşun izi kalırsa ebedi
Kalbime öyle kazıldı amansız bakışların
Senden önce kalbime destursuz girenlerin
Okunur mu senden sonra oracıkta esamesi.

Kalbim küçük bir serçe gibi ürperdi tutkudan
Özenle yaratmış gözünü, kaşını ulu yaradan
Daha dün koşarken tay gibi her güzel ardından
Bakmaz tanımaz oldu gönlüm hiç bir güzeli.

Söyle hangi can sevdi seni benim kadar içten
Hangi gönülde serilip taht kurdun böyle sen
Bir tek benim dünyada, seni ölümüne seven
Işık yapan bir ömür kendine mahzun gözlerini.

İdris Akmetin

Kardeşçe

Ey Güneşin oğlu, rüzgarın kızı,
Kime bu kinin, bu öfken kime?
Acımasızca uçurduğun
Başlar önüne düşünce,
Başın erdi mi göğe.
Söndü mü haset ateşin,
Soldu mu ihtirasın, kırıldı mı kör inadin?

Nasıl da anlamsızca canavarlaştın
Boyunlarda şakırdarken kılıcın,
Taş yüreğin hiç sızlamadı mı?
Körpe yüreklerde gülleler patlarken,
Nasıl da görkemli saraylarda yankılandı
O gün şımarık kahkahaların
İnsanlık bir köşede boynu bükük ağlarken.

Nasıl rahat uyudun geceleri
Umursamadan çaresiz dulları,
Boynu bükük öksüzleri.
Sana mı bırakır sandın Dünyayı
Bedenini balçıktan yaratıp
Ruhundan üfleyen Ulu Tanrı.

Bu denli ihtiraslanacak
Bu denli kinlenecek ne var
Şu üç günlük alemde,
Bak işte geçip gidiverdi ömür
Göz açıp kapayıncaya kadar.

Namlusunda barut, kılıcında kan
Dağarcığında ne keder ne gam
Ölümü unutup, insanlıktan çıkan
Bedbaht, sefil, bencil adam
Bu hırsın kime, kime bu öfken
Tanrının bahşettiği nimeti
Kardeşçe paylaşmak varken.

İdris Akmetin

Kartaldı

Bir zamanlar ne yaman kartaldı
Bakmadan dönüp bir kere arkasına
Kibirle zirvelerde kanat çırpardı
Çarçabuk geçti yıllar, tezden kartaldı
Ö şimdi sürünürken yerlerde
Üstünde özgürce kanat çırpınlara
Kolu, kanadı kırık baka kaldı.

İdris Akmetin

Kaşık

Adam gibi adam olan; her kuyruğun peşine takılmaz,
Esir olup nefesine; el alemin tabağına kaşık sallamaz.

İdris Akmetin

Keşke

Acemiliğime rastladı dünyaya gelişim
Ne pişmanlığım bitiyor ne keşkelerim,
Yeni bir ömür bahşetse keşke Tanrım
Ziyan olmasa can pahası tecrübelerim.

Bir utangaçlığın tutsaklığında kavruldu
Her gördüğüne şaşkın çocukluğum,
Acemi bir tay gibi hırçınlığında boğuldu
Güzelden güzele vurgun gençliğim.
Bilemedim paha biçilmezliğini ömrün
Uykularımın karabasanı şimdi keşkelerim

İdris Akmetin

Kim

Denizleri bulut yapıp semalarda uçuran
Yağmur, kar edip toprağa düşüren kim,

Yıldızları tek tek gök kubbeye dizen
İpsiz, sapsız, kanatsız gezdiren kim?

Güneşi, ayı, yıldızları dengede tutan
Kiprimsiz, yakıtsız yakan kim?

Milyarlarca yıldız ışık veren
Her birini ayrı yolda gezdiren kim?

Balçığı, toprağı suya karıştıran
Ruhundan üfüren kim?

Günleri aylara, ayları mevsimlere bağlayan
Gündüzleri geceye, geceleri gündüze döndüren kim?

Her şafak ta Güneşi doğuran
Akşamları sessiz sedasız saklayan kim?

Yağmuru kar, karı buz yapan
Buzun altında balığı ısıtan kim?

Dağı, taşı , baharda yeşile
Kışın beyaza boyayan kim?

Ateş küreyi denizlerle söndüren
Toprak serip çeşit çeşit çiçek açtıran kim?

Ateş üstüne dağları diken, nehirleri salan
İçinden buz gibi sular akıtan kim ?

Atom çekirdeğine erişilemez enerjiyi
Yıldızlara döndürecek gücü veren kim?

Rahimde soluksuz dokuz ay besleyen
Günü geldiğinde nefes veren kim?

Çöllerin ortasında Nil'i kaynatan
Çoşturup denize akıtan kim?

Tavuğu yumurtaya, çınarı tohuma
Fili su damlasına sığdıran kim?

Zemheri de yaprağı dondurmamayan
Ayıyı, yılanı uyutan kim?

Kuşları kuşlarla, böcekleri böceklerle,
insanları insanlarla konuşturamayan kim?

Arıya altıgen küfeler yaptıran
Küfeleri balla doldurtan kim?

Kuşu yumurtanın üstünde tutan
Kurda kuşa evlat şefkati veren kim?

Kemiklerine hava doldurup kuşu göklerde uçurtan
Balıkları suyun altında nefessiz yüzdüren kim?

Ateş küresini havayla kundaklayan
Dağları ağaç, çukurları denizle dolduran
Denizde balıkları yüzdüren kim?

Kaburgalar arasına kalbi, ciğeri
Kafa tasına beyni, omurgaya omuriliği
Kusursuz yerleştiren kim?

Kalbe ilk hareketi veren
Beynimize programı çizen kim?

Türlü türlü meyvelere aynı topraktan
Türlü türlü tatlar, kokular veren kim?

İnsanın atası maymunsa
Maymunu maymun yapan kim?

Maymunun atası x ise x' i x yapan kim
Maymunu maymun yapan tabiatsa
Tabiatı tabiat yapan kim?

Var olan her şeyin, bir var edeni vardır
Varı var edeni, var eden kim ?

Her sonun sonunda yine bir şey vardır
Sonsuzluğun sonunda da bir son vardır
Sonsuzu sonsuz, sonları son yapan
Sonsuzluğu sonlandıran kim?

Kimleri kim yapan kim
Kimleri kim yapan kimi, kim yapan kim?

İşte burada dumura uğrar zihnim
Bir kalın duvar örülmüş ki hakikatla usuma
Bu duvarı ören kim?

Aklıma mukayyet ol ya Rab
Beni böyle deli deli düşündüren kim ?

İdris Akmetin

Kime Ne

Kime ne, kimin, neye inandığı
Kimin neye, kime, nasıl taptığı
Cümle mahlukat yapmadı
Asırlardır insanın insana yaptığını.

Asil olan insan gibi insan olmaktır
Her türlü zulme karşı dimdik durmaktır
İnancı, rengi, fikri ne olursa olsun
Şefkatli, merhametli, hoş görülü olmaktır.

İdris Akmetin

Kimi

İnsan bu sanırsın bir yığın et bir yığın kemik
Açıp baksan içini dilim dilim,ilmek ilmek
Kendi aleminde ne düşündüğü görünür mü?
Tanrıdan başka kimin haddine gerçeği bilmek
Düşündüğü gibi yaşar, yaşadığı gibi düşünür mü?

Kimi alını secdede şeytanın dümenine girer
Kimi toyda, kırdada, bayırdada Tanrıyı zikir eder
Kimi köşkle sarayla yetinmez yaratana isyan eder
Kimi bir kuru ekmek bir soğana bin şükür der.

Af eder yaradan elbet, yeter ki kalmasın kul hakkı
İnsan bu düşünen varlık, uymaz birbirine her anı
Kimi öyle kimi böyle dese de gerçeği bilen bir tek Tanrı
Kim bilebilir ki son nefeste hangi amelle öldüğünü.

İdris Akmetin

Küçük Bir Ev

Bir yaprak daha düşer her akşam
Ömrün sonbaharında
Akşamın hüznü dolar içime
Gözlerimde toplanır bütün bulutlar
Sıcak bir nehir karışır
Hasret dolu hicran seline.
Sana ölesiye tutkun gözlerim
Renk renk çiçekte kokunu arar
Kırgın ve paramparça bir yürek
Hep hasretinle yanar.

Gözlerimden hiç eksilmiyor cemalin
Gel de gör nasıl perişan haldeyim
Gel yakacaksan yine yak
Yalnızım gurbet ellerde her akşam
Ne sen varsın kollarımda
Ne öpücüğün, ne tatlı gülücüğün
Yalnız ve yalnız ismin
Sana hasret dudaklarımda.

Bu ayrılık sanki hiç bitmeyecek
Tek tesellim seninle dolu hayallerim
Çiçeklerle bezeli küçük bir ev
İçinde sen, ben birde aşkımız
Sürse sonsuza dek
Ayrılmazsa birleşen ellerimiz
Bitse artık bitmeyen hasretimiz,
Niçin, nedenlerimiz
Çiçeklerle bezeli küçük bir ev
İçinde sen ben birde büyük aşkımız

İdris Akmetin

Küçük Kız

Her akşam sarılır annesine
Ürkek küçük kız
Dudakları titrer, gözleri nemli
Okşar saçlarını
Öper yanaklarından
Her an kaybedecek gibi.

Sokulur kollarına
Tutar ellerinden
Yanaklarına götürür
Uyanıp ta rüyadan
Bir daha hiç görmeyecek gibi.

Sığınarak sıcacık kucağına
Dalar ela gözleri uykuya
Rihtıma sığınan sal gibi.
Uyandıkça hep gözleri gözlerinde
Ninniler ister, yatmış dizlerine
Hiç doymayacak gibi

Öper, öper ellerini
Sokularak göğsüne
Okşar sıcacık tenini
Sanki bir daha dönmeyecek
Kayan bir yıldız gibi.

Kızarmış yanakları
İslak ıslak gözleri
Uşümüş zahir
Buz gibi elleri
Çise düşmüş gül gibi.

Gezer dolaşır aklında o
Yine gözleri gözlerinde
Hayalinde o yüreğinde o
Kalbi, çarpar hep
Kanadı kırık kuş gibi

İdris Akmetin

Küskünmüsün

Söyle gönül neden suskunsun öyle
Dargın mı yoksa küskün müsün?
Tek bir laf etmez oldun günlerce
Yoksa dut yemiş bülbül müsün?

Yar gideli geçmez oldu günler
Gülmez oldu yıllardır yüzün
Gelenler elbet bir gün giderler
Yoksa can evinden sürgün müsün?

Bahtı karalım gideli yaslı hep yüzün
Beni can evimde vurdu bu hüzün
Çırpınır kuş gibi yüreğin, titrer ellerin
Kar altında boynu bükük gül müsün?

İdris Akmetin

Mehmedim

Bir şafak vakti hantepede kuruldu hain pusu
Mehmedim nöbette kallesçe sırtından vuruldu
Büründü albayrağa , asker, sivil selam durdu
Kız, kızan, milletçe gözyaşı döktü bugün.

Ateş düştü hasret dolu, yorgun yüreklere
Evlat acısı kanlı hançer anaların göğsünde
Mehmetcikler uğurlandı bir bir omuzlar üstünde
Dört bir yanda göz yaşları sele döndü bugün.

Suç mu vatani beklemek can pahasına
Bre soysuz bu hainlik yanına kalır sanma
Kınalı kuzular şehit al bayrak uğruna amma
Hesabı fitil fitil burnundan getirilir bir gün .

Vatan uğruna şehit düştü mehmedim
Yavukluları dul kaldı, bebekleri yetim
Ana kuzularına nasıl kıydı hain ellerin
O hain elleri kıran olur elbet bir gün.

Çıkamaz mehmedimin karşısına, tuzak kurar
Beyni zehirlenmiş, vicdansız, satılmış soysuzlar
Sevgiden, merhametten, insanlıktan ne anlar
Uslanır ancak Mehmet'in balyozu tepesine indiği gün.

Vatanımın her karışında Mehmedimin kanı var
Kafkaslarda, Çanakkale de canlar gururla yatar
Yurdumun üstünde çöreklendi yine figanlar, ağıtlar
Uğruna ölmezsen vatani ederler üç günde tarumar
Yeter! Ulusum, silkinde kendine dön artık bu gün.

Susma artık yiğidim gün susma günü değildir
Gün durma, merhamet etme günü değildir
Vatan hainleri acınacak mahluk hiç değildir
Sen kıymazsan, kıyarlar Mehmedine her gün.

Kutsallaştı Mehmedimin kanıyla her karış toprağı
Unutulmaz unutamayız binlerce kefensiz yatani
Sarılmış bedeni albayrağa ebediyete gider alni şanlı
Hainin namert çemberi sardı ulusumun afakını
Sen kırmazsan, acımaz ulusumu boğarlar bir gün.

İnsanoğlu insan olan ana kuzularına kıyar mı
Merhameti olan mehmetciğe kurşun sıkar mı
Hainlerin ihanetleri elbet yanlarına kar kalmaz
Kalk artık ayağa ulusum, sürünmek sana yakışmaz
Uyan artık gaflet uykusundan, hainlere dur de bugün.

İdris Akmetin

Memleketim

Açınca çiçekler
Baharda olur
Nazlı bir gelin
Bembeyaz gelinlik içinde
Köylerin bahçelerin
Açar kırdada, bayırdada
Kırmızı, sarı, beyaz
Gelincik, lale, güllerin.

Kışın pamuk giyinir
Yazın zümrüt yeşili dağların
Bir cennet sanki
Mor sümbüllü bağların
Kırlarında seker kınalı kekliklerin
Dünya da var mı ki
Eşin benzerin..

Eteklerinden aras akar
Goncaların yürek yakar
Her sabah öter bülbüllerin
Binbir şevk ile
Konmuş dalına güllerin
Kazık kayada bir elin
Biri Aladağ eteğinde
Nede alımlı gelinliğin
Benim güzel memleketim

Yazda bağları barlanır
Sarılar yaprakları
Güz gelince nurlanır
Benim memleketim
Yakar yıllarca
Yüreğimi hasretin
Benim cennet
Memleketim .

Rahmettir akan eteğinden
Bal akar peteğinden
Gelip geçen tadar
Pestil, köme, cevizinden.
Canlara can katar
Baharın güzün yazın
Diller destan
Elma, armut, kirazın
Hele dutun, eriğın, kayısın
Kış gelende kar yağar
Olur Pamuk prenses
Benim memleketim.

İdris Akmetin

Münafık

Develer az gelir zahir, hamutuyla yürütür,
Heybe dar gelir, vagon vagon götürür.

Laf olunca laf ebesidir, en başta o oturur,
Hep bana Rabbaenacı, hep nefsinin kuludur.

Söz vermek kolay, ama tek sözünde durmaz,
Emanet etme sözünü, ağızda bakla ıslanmaz.

Açınca şom ağızını yalanların bini bir para,
Ne dost bilir ne arkadaş herkes düşman ona.

İdris Akmetin

Ne Zaman

Ne zaman ayrılıktan söz etsen
Soğuk rüzgârlar eser içimde
Buz keser damarlarımda kanım
Zemheri karı yağar yüreğimin tepeciğine
Denize düşen yılanı sarılır misali
Bir tutunacak dal ararım.

Ne zaman yanımda olmazsan sen,
Ne zaman kapıyı çekip gitsen
Dönüp ardına bile bakmadan
Tutunup anlamsız hırs rüzgarına

Yakarışlarıma aldırmadan,
Yüreğime keskin bir sancı girer
Yer yarılar, şimşekler bir bir düşer
Solar umutlarım, kararır günlerim
Bedenim kuru bir dala döner
Yapraksız, dalsız, çiçeksiz
Ölü bir kuş yatar göğsümde
Fersiz, nefessiz.

İdris Akmetin

Ne Güzel

Soğuk bir kış gününde
Zemheri kapıdan vızıldanırken
Üstüne üstüne duvarlarına
Toprak damlı odamın,
Başında nar tutmuş sobanın
Demli bir çay yudumlamak
Ne güzel
Ağrısız sızısız ,dertsiz, gamsız
Sıcak bir yorgana sarılmak
Korkusuz telaşsız
Deliksiz, kâbussuz uyumak
Ne güzel
Her sabah güneşle uyanmak
Bir dost eline sarılmak
Dost sıcaklığını teninde duymak
Bir tatlı buse ile şimarmak
Ne güzel
Tertemiz havayı
Ciğerlerini yırtarcasına solumak
Soğuk bir pınardan kana kana su içmek
Göğün mavisini, çimenlerin yeşili
Güneşin sığınağı
Karın soğuğu
Ne güzel
Çalışıp didinip yorulmak
Alın teriyle kazanıp
Emeğinin hakkını almak
Ne güzel
Şiir yazmak, kitap okumak
Sevmek, sevilmek
Ne güzel
Koklamak baharda çiçekleri, gülleri
Çimenlerde soluksuz koşmak
Hissetmek elemeleri, kederleri
Sevinçlerle sevinmek
Dertlerle dertlenmek ne güzel.
Kuş cıvıltısı, arı vızıltısı
Umuda çırpın kanat sesi
Ne güzel.
Bir düşene el uzatmak
Bir çocuğun başını okşamak
Ne güzel
Bir kenara atıp kederleri,
Umutla yaşamak
Ne güzel çocuğum
Ne güzel
İnsan olmak
İnsanlarla el ele
Omuz omuza yaşamak
Elemeleri, kederleri
Dertleri, sevinçleri
Bir dilim ekmegi

Paylaşmak ne güzel.

İdris Akmetin

Ne Güzel Ya Rab

Aralayıp gönül penceresini
Hak dergahına varmak
Ne güzel ya Rab ne güzel
Atıp cismim gömleğini
Erenlerden olmak
Ne güzel ya Rab ne güzel.

İlminle yanıp tutuşmak
Aşk şerbetin yudumlamak
Unutup dünya alemi
Ruh-i alemine dalmak
Ne güzel ya Rab ne güzel.

Adalet, sevgi, şefkat, güzellik
Hoşgörü, merhamet, dürüstlük
Benliğim unutup sıfatınla bezenmek
Ne güzel ya Rab ne güzel.

Karanfil, gl senden almış kokusunu
Hz Mevlana, Dervış Yunus Huyunu
Arı nasiplenmiş sırrını
Leyla ile mecnun, Keremle aslı aşkını
Yokluğu unutup varlığınla bezenmek
Ne güzel ya Rab ne güzel.

Dağ taş diz ckmş
Zikreder ismini; ağaclar, kuşlar
Aşkınla yanar Güneş, ay, yıldızlar
Pir sultan, Bekdaşı, Veysel Karani
Aşkınla maşuklar
Aşkın ile yanmak ne güzel ya Rab ne güzel.

Atsam cismim gömleğini
Ersem erenlerine
Meramım yok
Ne cennet ne hurilerine
Bu kul bir sırrına erebilse
Ne güzel olur ya Rab ne güzel.

Bu sevdadır beni yakar kavurur
Aşkınla meşkle yoğurur
Zihnim mest olur cismim yoğrular
Cismim azleyle ya Rab
Ruhum senle yd olur
Seninle yd olmak ne güzel ya Rab ne güzel

Garip bir dervış misali
Aşkınla zikreyler, perişanhal gezerim
İsminle yanar, ilminle yaşarım
Leylasına hasret mecnun timsali
Gece, gündüz yoldaşınım
Her yerde sen varsın buna inanırım

Aşkınla yanmak ne güzel ya Rab ne güzel.

İdris Akmetin

Ne Zor

Ne zor bu kadar yakinken,
Sana, koşup gelememek
Yüzüne, yüzümü sürememek
Örüp saçlarını büklüm büklüm
Gamzelerinden öpemek
Alıp avuçlarıma narin ellerini
İpek tenine dokunamamak
Dizlerine başımı koyup
Gözlerinde yıldızları
Doyasıya seyredememek.
Ne zormuş meğer yakinken
Hava kadar, su kadar
Gözlerinden uzak kalmak.
Kokuna, gülüşüne hasret
Hayalinle oyalanmak.
Ne zor bilebilsen,
Bir çıra gibi hasretinle yanmak
Geceyi, gündüzü, yazı, baharı
Sen olmadan yaşamak.

İdris Akmetin

Neden

Neden ümitler solgun bugün
Umutsuzluk kervanı yol alır yine
Giden dönmez, dönen bilinmez
Bütün yollar gider meçhule
Bir garip gider sessiz, sedasız
Tahta kafes içinde.
Boyunlar bükük, gözler yaşlı
Bir yıkılış, bir hüznün her ses de
Göge direk dayamış ağıtlar
Altında yalnız ve yalnız ben
Birde kader ortağım içimdeki ses sen
Sanki ömrüm bitecek bu son nefeste.
Ne geceler biter
Ne yumak yumak dertler
Yer yarıldı da içine mi girdi
Dertlere çareler,
Neden Yıkık dökük
Paramparça bütün ümitler.
Hani her gecenin bir sabahı vardı
Umutlar yeniden doğar
Her şey yeniden başlardı
Neden bitmez
Bu ıssız, uzun geceler.
Nerde yanı başımda yanan isli lamba
Masamdaki son mum nerde?
Neden her yan böyle karardı,
Yıldızlar nerde hani
Ya sabah yıldızı her gün
Öyle başımda asılıyken
Bugün nerde kaldı.
Her gün sakınmadan pencereden giren
Mehtap bu gece ortalarda yok
Yoksa o damı beni yarı yolda bıraktı
Kim katran gecelerini
Böylesine üstüme saldı.
Her sabah doğmayı unutmayan
Güneşi kim çaldı
Hani çıkmayan canda umut
Zalimin zulmü varsa
Sevenin Allah'ı vardı
Bu mu yoksa söyleyecek son sözüm
Neden bütün yollar kördüğüm
Başlar neden eğik
Boyunlar bükük gözler yaşlı
Neden solgun bütün güller
Yıkık dökük bütün ümitler
Yoksa bu mu habercisi ölümün.

İdris Akmetin

Nefsim

Nefsim ah! Nefsim
Beni benden çalan
Şeytanın arka bacağı
Kör olası, nankör nefsim.
Boşa debelenme, boşa ümitlenme
Yerlerde sürense de cesedim
Bu el, bu dil asla olmaz esirin.
Sus, sus nefsim sus!
Başıma musallat kesilme,
Pusuna düşer de olursam esirin
Yerim olur mu hiç altında üstünde yerin.
Ne itikat kalır, ne iman
Ölür içimdeki insan.

İdris Akmetin

Nerde

İnsan yaradılışın merkezindeki kutsal varlık
Her yerde ıstırap, her yerde ölüm, nerde insanlık.

Diz boyu sefalet, dinmeyen gözyaşı, oluk oluk kan
Nerde komşusu açken uyutmayan o kutsal iman.

Binlerce yıl geçti insanlıkta bir arpa boyu yol alamadık
Yıllarca masallarla, efsanelerle, hurafelerle oyalandık.

Bırakmışız hayat gemisini kaderin merhametine
Salmışız yelkenlerini şansın amansız yeline

Nerde halife kılınmış insan, nerde irade, nerde akıl
Ya Rab! kılacaksan insanlığa adaleti, ilmi, akli hakim kıl

İdris Akmetin

Neye Yarar

İster Hıristiyan ol
İster Yahudi, Budist
İsterse Müslüman
Putperest, Ateist
Ya da Şaman
Neye yarar
Olmadıktan sonra
İnsan gibi İnsan.

İster zengin ol ister fakir
İster tarikata, dergaha
İster ihrama, çarşafa gir
İster bin kere hacca var
Bin kere umreye, değil bir
Nefsini yenemeyip öldün ise esir
Tuttuğun, kıldığın neye yarar.

Sanır mısın kalır Dünya sana
Kalmayan Sultan Süleyman'a
Sevince, kedere ortak olmaz
Hakir görür, kem bakar isen insana
İnsanlığın neye yarar.

Lütfedip bir yetime el vermezsen
Kaldırmazsan bir mazlumu düştüğü yerden
Bihabersen sevgiden, dertten, elemden
Doğandan, ölenden, gelenden, gidenden
Dostluğun neye yarar .

Yarın gireceğin kabri görmez isen
Hor görür insanı sevmez isen
Dost, arkadaş, komşu bilmez isen
Gününü gün eder
Ne ölüye ne düğüne varmaz isen
İnsan olman neye yarar.

İnsan dediğin sanma etle kemik
Aldanma kaşına, gözüne
Ruhtur, varsa içinde güzellik
Toprak olur karışır hepsi
Geriye kalan, sevgi, hoşgörü, iyilik
Buda sende yoksa
İnsanlığın neye yarar.

23.10.1975

İdris Akmetin

O Hepimizin

Ne zaman bir Mehmetçik vurulup
Vatan uğruna toprağa düşse
Kor ateş düşer yüreğimize
Al bayraklar asılır
Hüzün çöken pencerelere
Tanımasak da görmesek de
Acıları yüreğimizde hançer olur
Bakılmaz dili, rengi, kimliği ne
Solar yeniden umutlar,
Dallarında yaprakları kurur,
Geçmek bilmez zaman
Saatler durur.
Dertli bir bozlak tutturur ozan
Titrer eller, titrer dudaklar
Gözyaşları akar sel olur.
Anaların feryadı ile inler gökler
Her yan gözyaşı her yan figan
Huzur bulmaz yürekler
Yerde kaldıkça bu asil kan
Yediğimiz içtiğimiz haram
Gecemiz gündüzümüz yas dolu
O artık Hasan eminin, Fatma teyzenin değil
Hepimizin, Türk ulusunun oğlu.

İdris Akmetin

O ki

O ki adaleti, hoşgörüü, Őekât ve sevgiyi
Hakim kılmak için gelen son Peygamberdi,
Görse insana yapılan zulmü, vahşeti, ihaneti
Tövbeler olsun benim dinim bu değil derdi.

İdris Akmetin

Ok Kırılsın Yay Pussun

Bir bir dizdi gökyüzüne yıldızları
Sonsuzluğa serpti her birini, Tanrı
Derin denizlerle soğuttu ateş küreyi
Çiçeklerle süsledi, renklerle bezedi,
Nehirlerle, göllerle donattı
Havayla kundakladı yer kabuğunu
Yeşertti dağı taşı sonra beşeri yarattı
Yaşayın, yaşatın, çoğalın dedi
Oysa nefsi çabuk esir aldı onu
Habil'le verdi nefesine ilk kurbanını.

Bitmedi hiç Kahrolası kör savaş
Kâh din uğruna kâh mezhep
Bazen bir tutam ot, bir kap aş
Bazen toprak, ganimet, bazen haset
Bazen küçücük incir çekirdeğini bile
Doldurmayan şeytani sebep
Ya da nefsin zehri, hamaset.

Sevin, sevin, çoğalın, yayılın arza
Yiyin, için, paylaşın şükür edin demişti ya
Dönün artık yüzünüzü Tanrıya
Yırtın artık ölüm planlarını
Gizlediğiniz kara defterlerinizi
Şokun koynunuza kirli ellerinizi
Öldürün sen benliği; birliğe koyulun
Öldürün egolarınızı, nefsinizi öldürün
Vahşi duygulardan kurtulun
Hepimize yetecek yer var
Altında mavi göğün.

Sussun artık, yaradan aşkına sussun
Ölüm kusan demir namlular
Yiğidin bağrına saplanan
Ok kırılsın, yay pussun.

Dönün arkanızı kin kusan tarihe
Bir tarafta sevinç çığlıkları
Bir tarafta gözyaşları
Acı, vahşet, ölüm, kara bir leke
Kanla gelen her zaferin üstünde.

Akmasın insan kanı zinhar
Kan, gözyaşı, zulüm unutulsun
Çocuklar sevgiye, barışa koşsun
Analar ağlamasın hep gülsün
Yapılacak güzel, çok şeyler var
Dipsiz kuyulara gömülsün,
Artık kılıçlar, süngüler, kalkanlar.

Sussun toplar, tüfekler sussun
Ok kırılsın, yay pussun

Bebekler umuda, barışa doğsun
İnsanlık açlığı, sefaleti, acıyı
Analar gözyaşını unutsun.

İdris Akmetin

On Sekizinde

Bir güzele gönül verdim on sekizinde
Burnu havada gözü yüksekte
Fark edip beni görmedi bile
Kaş ettim göz ettim söz attım
Dönüp bir kez bakmadı bile.

Bir köşede rastladım açtım gönlümü
Sen çocuksun daha deyip güldü
Dinlemedi yarıda kesti sözümü
Yok sende gönlüm dedi gitti.

Ne güzel yüzün var insanı deli eder
Ne yaman bakışın var sinemi deler geçer
Aşkın ufkuna dalmış gözlerin nere gider
Sensiz olmaz çaresi bu aşkın mezara gider
Gel çarem ol dedim, olmaz dedi gitti.

Bir baktı beni benden aldı
Bir güldü içimi çıra gibi yaktı
Hiç olmazsa kulun yap beni
Dedim, dudak büktü gitti.

Yorgunum bu akşam al beni koynuna
Üşüyorum bak sar kollarını boynuma
Seni bu kadar sevecek gelmez bir daha dünyaya
Dedim, sırtını yüzüme döndü gitti.

Güneşi baş ucuna kandil yapsam
Yıldızları birer birer başına taç yapsam
Ayı kırıp kırıp yakana süs yapsam
Beni yine sevmez misin güzel
Dedim, burun kıvırdı gitti.

Beni benden alan güzel
Ateşinde yakan güzel
Derdimin ilacı güzel
Şifam olsun bir buse ver
Dedim, cık etti gitti.

Diz çöküp önünde eğilsem
Her gün demet demet çiçek
Renk renk güllerle kapına gelsem
Ağlasam sızlasam yalvarsam
Bir günlük sevgilim olmaz mısın
Dedim, yok dedi gitti.

Bir sabah indi pınara
Bir beyaz atlı geldi yanına
Şimdi, dedi bekleyemem yarına
Koştı sarıldı yiğidin boynuna
Terkisine atladı gitti.

Bütün güzellikleri aldın gittin
Hasret ateşini kalbime saldın gittin
Gözlerini gözlerimde bıraktın gittin
Hiç insafın yok mu güzel
Beni benden aldın gittin.

İdris Akmetin

Öğretmen

Bir ÷lke ki mollaları
Hep zevk sefa içinde
Öğretmenleri sefalet,
Hiç muvaffak olur mu
Orda muasır medeniyet.

İdris Akmetin

Ölüm

Ah sevenleri sevdiklerinden ayıran ölüm
Sen beklerken yıllarca sabırla son durakta
Rahat olmak mümkün mü bu karanlık yolda
Dizilir günahlar sevaplar ayrı ayrı safta
Sevenler sevdiklerine ağıt yakar o gün.

Açılmış Allah'a dua eder eller
Üç beş dost gözyaşıyla gömerler
Gelenler elbet bir gün giderler
Bilmem var mıydım yok muydum
Bir tek kuşlar başımda şarkı söylerler.

Üstümde birkaç odunla birazda ot
Ört çabucak üstümü toprak ört
Al beni sıcacık kucağında sakla
Bir gün dua bir gün yas sonra mevlüt
Tezden kavuştur beni ilelebet hakka.

Ne hırslar var artık ne köşkler ne saraylar
Servetim üç metre bez birde daracık mezar
Ne bugünün telaşı var artık ne yarının
Ne geçim derdi kaldı nede gelecek kaygın.

Miras kavgasına düşer peşinden oğullar kızlar
Çok geçmeden tutulur barlar çalınır sazlar
Dün beydin oldun ceset hayatın oyunu bu
Sanma unutulmazsın yasın tutulur bir ömür boyu.

İdris Akmetin

Ömür

Ömür insanoğlunun en büyük hazinesidir
Her batan güneşle azalır, azaldıkça kıymetlenir;

İster kırk, ister yüz yıl yaşa; geçen bir gün gibidir,
Kimi paşa olur kimi uşak; mutlu olan acep kimdir?

İdris Akmetin

Örümcek

Nasıl anlasın ki o kafa, hakikatı,
Beynini sarmışsa örümcek ağı.

Ne eğri anlamlı ona ne de doğru,
Tanrının değil, olmuş kulun kulu.

Ne ilme önem verir ne bilime değer
Yaradana değil faniye secde eder.

İdris Akmetin

Ötesi

Ne malın faydası var, ne evladın ne mülkün
Ameldir senle gelen, tartılır iyiliğin kötülüğün
Ummadık bir anda geçince perdenin ötesine
Bir rüyadır bir hayal yediğin, içtiğin, gördüğün.

İdris Akmetin

Özgürlük

Göğün öksüz kuşları
Kanat çırpıp semaya
Uçar, uçar bıkmadan usanmadan
Uçsuz, bucaksız pembe sevince,
Gök mavi, deniz mavi
Ufuk kızıl, hayat ipince.

Ne sınır tanır,
Ne kimlik, ne pasaport
Ne tapu ne cart curt
Dolaşır bütün dünyayı
Kırlangıç, leylek, turna, angut.

Ülkeleri aşar, aşar karlı dağları
Yemyeşil ovaları, kurak tepeleri
Özgürdür bütün kuşlar
Gürül, gürül ırmaklar
Esil esil rüzgar
Lapa lapa kar.

İdris Akmetin

Pak

İstediler doğduk
Beslediler büyüdük
Baktık gördük, emekledik
Yürüdük, koştuk, oynadık
İnandık, inandırıldık
Bazen inandık
İnanmamış gibi yaptık
Bazen inanmadık
İnanmış gibi yaptık
Belki haklıydık
Belki haklılardı
Belki yanıldık, yanıltıldık
Belki haksızdılar, yanıldılar
Bildiklerini doğru sandılar
Her öğretileni doğru sandık
Kandırıldık, kandırdık
Doğduğumuzda annemizin
Sütü kadar paktık
Eğildik büküldük
Sürüklendik, kirlendik
Döndük arkamıza baktık
Kendimizi bile tanıyamadık
Oysa hep öyle pak
Kalacağız sanmıştık
Arındık, yıkandık
Kendimizi bulamadık.

İdris Akmetin

Papucum

Bu gece papuğum damdaydı
Dudu kızı anasının koynundaydı.

İdris Akmetin

Parça, parça Umutlar

Hep derler ya
Her karanlığın ardı aydınlıktır diye
Döndüm dolaştım yıllarca
Ölümlerle yaşam arasında
Bir ince çizgide.

Ürktüm hiç bitmeyen gecelerden,
Geçerken ıssız karanlıkların zifirinde
Sessiz mezarlıklara özendim,
Bazen cansız taşlara,
Ölüm kurtuluş mu ne
Bu ıstırap hüsrana dolu
Hayat yükünden.

Çırpındıkça kaderin eğrelti dehlizlerinde
Çatallandı yazım alın çizgilerimde
İnatla direnirken buz kesen fırtınalara,
Kâbus dolu bitmeyen uzun gecelerde
Umut bağladım hep yarınlara.
Belki aydınlanır bir gün
Katran kokan gecelerim
Meydan okudum bütün engellere
Yıkırım geçerim sandım
Kapılmam dedim kaderin seline.

Hani nerde yüreğimin kenarında
Tomurcuklanan o körpe ümitler,
Yıkık, dökük paramparça
Dünden kalan acemi umutlar
Değişmiyor ne kadar zorlasan da
Kör olası kader.
Gömüldü maziye
Tutkular, aşklar, sevgiler
Hayaldi ilk bakıştaki tutku
İlk dokunuştaki heyecan
Unutuldu birer birer
Hani nerde sevda ile tutuşan
O sevgili
Gülperi, karçiçeği
Can dostu, eller nerede
Ben mezarda değilim
Mezarlıklar benim içimde.

1985

İdris Akmetin

Pulun

Varsa pulun
Herkes kulun
Ne dağ, ne tepe
Dümdüz yolun.

İdris Akmetin

Sallama

.....
Sallama öyle salama
Sallayıp itleri peşine takma
Kaparlar, sonra sızlanıp ağlama.

İdris Akmetin

Sana Hasret

Kalbim duracak sanki
Sevdiğim düşündükçe
Buluşacağımız o anı
Ellerinden sımsıkı
Tutacağım
Nefesimde nefesinin
Sıcaklığını duyacağım.

Geleceğin gün yaklaştıkça
Hasretin yüreğimde depreşir
Anılar tazelenir bir bir
Güzel siman hep karşımda durur
Masum, hüzünlü birazda mağrur
O kadar derin o kadar mahzun ki
Sevda dolu bakışların
Her dem sevdami yeniden doğurur.

Yeniden filizlenir her gece
Sana susayan dalları
Yarım kalan sevdamızın
Hep yaşar gibiyim buluşmamızı
Son gün altında, sevgi çınarımızın.

Hep sevda şarkılarını çalar yüreğim
Hasret dolu aşkımızın
Binlerce defada okşasam saçlarını
Binlerce defa öpsem, dudaklarını
Yine de kalbimin derinliklerinde duyacağım
Sana senin aşkına hasret kalan
Duygularımın doğum sancılarını.

Yıllar geçse aşkımızın üstünden
Yıllarca kavuşmazsa ellerimiz
Ak ak saçlar düşse şakaklarımdan
Yine ilk günkü heyecanı duyacağım
Ellerim sımsıcak ellerinden
Sana hasret dudaklarım dudaklarından.

2.09.1976

İdris Akmetin

Savaş

Taşı yardı, toprağı kazdı
Tohum ekti, ekin biçti
Çamur kardı, ev yaptı
Ateş yaktı, ekmek yaptı
Manalar yükledi çizgilere
Mağara duvarlarında
Tarih yazdı.
Yenemedi kör nefisini
Ne yazık ki
Helak oldu bütün nesli.
Oysa savaşı yapan oydu
Barışı yapanda,
Cehenneme çevirdi
Bulunca barutu
Savaşmasa insan
Dünya cennet olurdu.

İdris Akmetin

Sayki

Say ki yaşayacağın son gün, bugün
Son kez uyanacaksın bir türlü erken kalkmayı beceremediğin derin uykundan
Güneş son kez doğacak pencereye,
Yaprakların sihirli hışırtısını, kuşların içli cıvıltılarını son kez duyacaksın.
Son kez dokunacaksın sevdiklerine.
Kokulu çayını son kez içecek, son kez giyeceksin çizgili mintanını
Kaç kez şikayedlendiğin papocunu.
Kaç kez yamalattığını pantolonunun, düğmelerini son kez düğmeleyeceksin
Göklerin maviliği son kez dolduracak gözlerinin sonsuz derinliklerini
Kuşların dansını son kez izleyeceksin, martıları kıskanacaksın denizlerin enginlerinde
Son kez dostlarını selamlayacak, sarılacak, koklayacaksın
Senin için son kez akşam olacak bu gün.

Sen vedaları sevmesen de
Su gibi akacak zaman çarçabuk çökecek karanlık
Son kez vedalaşacaksın dostlarınla
Artık bir hayal olacak senin için gün aydınlığı
Pırıl pırıl ışığın altında son kez oturacaksın
Son kez basmadan lambanın düğmesine
Yıldızların göz kırpmalarını son kez izleyeceksin
Küçük evinin küçük penceresinden
Şehrin parlayan ışıklarına gülümseyeceksin
Ayı bir başka türlü izleyeceksin bulutlarla yarışırken
Gökyüzünün ahengini başka bir türlü seveceksin
Son kez sarılacaksın sevdiğine
Tenini son kez koklayacak
Son kez nefesini nefesine katacaksın
Son kelimelerini konuşacak,
Son kez iyi geceler diyeceksin
Son kez rüyalara dalacaksın
Senin için o gün son perde olacak.
Yaşamın son oyununu oynama zamanı geldi diyecek bir uğursuz ses
Yarın çok geç olacak senin için, bir daha bu sahneye hiç ama hiç çıkmayacaksın
Keşke bir günüm daha olsaydı, soğukta üşüsem
Yağmur ıslatsa tenimi, güneş yaksa
Ayağımda yine o tabanımı vuran ayakkabın ve annemin özensiz yamaladığı
Pantolon olsa, yürüyemesem de, konuşmasam da
Bir gün daha bakabilseydim bu güzel dünyaya
Nasıl kendimce doyasıya yaşadım, ziyan etmeden her dakikasını
Keşke yeni bir günüm daha olsa, son kez bir kere daha nefes alabilsem
Tanrım son bir gün daha ver bana, son bir gün daha diye dua edeceksin
Yaşayamadıklarımı yaşayacağım tek bir gün
Ama her son gün daha çabucak geçecek
Her defasında bir son kez daha özlemin olacak
Hiç doymayacaksın bu hayata hiç
Hep bir kez, bir kez daha diyeceksin
Son gün son kez kapanacak gözlerin
Son kez nefes alacaksın, nefesini göğsünde tüketerek
Kalp atışlarıyla birlikte hayat senin için duracak
İstesen de artık kimseye gülümseyemeyeceksin
Dostlarına selam veremeyeceksin
Kimseyi sevmeyecek, öpemeyecek, koklayamayacaksın.

Say ki senin için son gün bugün, sana yarın yok artık
Oynayabileceğin son perde sahnede, başrolde sen
Kucakla sevdiklerini, dilediğince sev, gülümse
Öyle oyna ki son rolün hiç unutulmasın
Alkışlar yeri göğü inletsin
Kulaklarda hep alkışlar çınlasın
İsmin sahnede hep yaşasın
Öyle yaşa ki gününü
Yaşanmamış ne varsa güzel
Yarına kalmasın
Kötü olan ne varsa seninle anılmasın.

İdris Akmetin

Sendin

Yudumlarken bir yaz akşamı
Semaverden tavşan kanı çayımızı
Gaz lambasının titreyen ışığında
Sohbetimiz giderek koyulaşmıştı
Biliyorduk ikimizde sohbet bahaneydi
Maksadımız aynı nefesi tatmaktı.

Kaçamak yapmış, tünemiştik bir köşeye
Bir kalp yapmıştım gayri ihtiyari
Fasulyelerle, çay masasının üstüne
Ortasında ismimin baş harfi
Diğer harfi bekliyordun heyecanla
Yanakların al al olmuştu
Kilitlenmişti gözlerin son tanelere.

Tereddütle taneleri tek tek dizmiştim
Cesaret alarak zeytini gözlerinden
Nefesin durmuştu son taneyi koyarken
O ben miyim yoksa, demiştin heyecanla
Bense başımı eğmiştim sadece usulca
Dudaklarımdan çıkmayan sözcükle alevlenen
İki damla yaş, gözlerinden aşağı akmıştı
Ne olur suskunluğumu bağışla
O gün, o sensin diyememiştim.

Boyun eğmem gereken bir kaderdi bizi ayıran
Diyemedim bir sözüm var, bir ömür beni bağlayan
Unutamadım bir ömür o iki damla gözyaşını
O sendin, diyemedim yüreğimde bir uhde kaldı.

İdris Akmetin

Seni Arar

Akşam olup gün batınca
Yüksek dağların ardında
Bir hüzün doğar içime
Öyle yorgun öyle bitkin
Bit hasret çöker üstüme
Öyle umutsuz öyle yılgın.

Akşam olup karanlıklar çökünce
Gözlerim seni arar
Ellerim sıcak ellerini
Kar yağar sanki içime
Soğuk rüzgarlar üfürür,
Can damarlarımda
Ellerim titrer yüreğim üşür.

Üşür sensiz bedenim
Sıcaklığını özler
Sana hasret benim.
Akşam olup gözlerimi kapayınca
Kopar yüreğimden bir parça
Kaybederim sanki senden gayri her şeyi
Sen yanımda olmayınca.

Hayallere dalar
Yorgun düşen gözlerim
Dudaklarımda sanki sıcacık nefesin,
Kulaklarımda çınlar sesin.
Öylesine durgun öylesine mahzun
Ruhum bedenim her yerde
Hep seni arar.

Dolaşır dururum her akşam
Hırçın dalgaların yıllarca dövdüğü
Yosun tutmuş yaşlı kayalıkları
Denizlere dizgin vuran
İhtiyar rıhtımları
El ele tutuşup
Diz dize oturduğumuz
Her gün buluşup
Göz göze yürüdüğümüz
Daracık, ıssız kuytu yolları

Ne sen varsın şimdi
Ne hayalin ne gülüşün
Ne mağrur bakışın ne yürüyüşün
Yüreğim, gözlerim hep seni arar
Bu hasret bitmez
Bitmez bu özlem ölene kadar.

When night falls and day fades
A sorrow rises in me

So tired, so worn
A yearning comes down on me
When night falls and darkness descends
My eyes look for you
My hands (look) for your hands
As if the snow
Blows cold winds inside me
Into my veins
My hands shake, my heart gets cold

Without you my body is cold
My skin yearns for you
Misses your warmth
When night falls and I close my eyes
A piece breaks from my heart
As if, except for you, I lose
My everything
When you're not beside me

My tired eyes
Plunge into dreams
As if your warm breath is on my lips
Your voice echoes in my ears
So calm, so doleful
My soul, my body,
Always looks for you everywhere

I wander around every night
Those mossy, old rocks that waves beat every day
Those narrow, desolate, secluded paths
Where we joined our hands and sat on each other's knees
Where we met every day and walked eye-to-eye

Neither you are here now
nor your dream, nor your smile
nor your proud gaze, nor your walk
My heart, my eyes always look for you
This yearning never ends
This longing doesn't end until death

İdris Akmetin

Seni Arar Gözlerim

Her gece gül cemalin rüyalarımda
Uykudan yeni uyanmış gözleri mağrur
Tatlı tebessümün hep dudaklarında
Canlanır hayalin yüreğimi derinden vurur.

İpek saçların yayılmış omuzlarında
Siyah kirpiklerin kaşlarına vurur
Bir güzel serpilmiş sabah uykusunda
Karşımda taze bir gonca gül durur.

Sığmaz sayfalara sana bitmeyen hasretim
Elimde her akşam, gönderdiğin mektuplar
Birde resmin, baktıkça sevdan yüreğime akar
Sığmaz göğüs kafesime bu sabah, yüreğim
Çıkar kafesinden aya, güneşe, yıldıza, çarpar.

Özlem kokar gündüzüm gecem, yürek yorgun
Ellerimde naif ellerin, yanımda sen yoksun
İşlemeli mendiline sar da gönder mektubunu
Yağmur koksun sevdan koksun sen koksun.

Seni arar gözlerim her sabah uyandığım da
Sarışımdan, gülüşünden, senden yoksun
Bir can bir yürek neyse, sen benim için olsun
Dolanıp dolanıp bir bir odalarda aranırım
Her köşede her yerde hep sen durursun.

Bırak inadı gel ki bu hasret bitsin sevgili
Yıkık yüreğimin hasret koru ebedi sönsün
Gel ki sevdamız yeniden öyle filizlensin ki
Aşka susamış yürekler sevda nedir görsün.

01.03.1979

İdris Akmetin

Seninle

Deniz yosunu gözlerin sonsuz bir semaydı
Duygularımın ilk kıpırdayışını içten tattığım
Ömrümün ilk sayfasında senin ışığın vardı
Şimdi sensiz kızgın bir çöl gibi susuz kaldım

Beni ilk heyecanlandıran o hülyalı bakışlarındı
Ruhumun derinliklerine onarılmaz yaralar açtı
Sen gitsen de yaktığın sevda ateşi hiç sönmedi
O tatlı hülyadan şimdi yalnız sancılı bir anı kaldı.

O en güzel rüyalarımından şimdi bir eser kalmadı
Ne semanın maviliği ne çimenlerin yeşili anlamlı
Sensiz her şey anlamsız her şey boş bir hülya şimdi
Oysa seninle yaşamın ne kadar büyük anlamı vardı.

İdris Akmetin

Sensiz

Sensiz ne gecelerin
Tadı var
Ne gündüzlerin
Ne ağlamanın
Ne gülmenin
Sensiz
Ne yaşamının anlamı var
Ne de ölmenin.

İdris Akmetin

Sensiz Olmuyor

Sensiz olmuyor bir tanem
Ne renk renk güller
Ne allı morlu çiçekler
Anlamalı şimdi
Ne gökyüzünün maviliği
Ne denizlerin büyüğü dalgaları
Nede nere gitsem çalan
Sevda şarkıları.
Ne ağlayan ne gülen dudaklar
Anlamalı bende
Ne gece boyu göz kırpan yıldızlar
Ne her gece mavi sular da
Doyasıya yıkanan mehtap
Ne de sayfalarında gizemler saklı
Şiir dolu bir kitap.
Tek renk her şey
Benim için şimdilerde
Sen yoksun
Ne baştan çıkaran gülüşlerin
Ne umut dolu bakışların
Ne o kışkırtan cıvıların
Ne öldüren nazın,
Kalmadı tadı tuzu baharın
Sensiz güzelim.
Sanki göğsümün üstünde
Buzdan bir dünya daha var
Yüreğimde diz boyu kar
Kızgın yaz güneşi bile ısıtmıyor.
Ne gülümseyen bebekler
Ne hayat dolu çocuklar
Yüreğime can katıyor
Senin kadar
Sensiz hiç bir şey olmuyor
Sensiz yaşanmıyor ki güzelim
Sensiz yaşamın
Tadı olmuyor inan.

4.09.1979

İdris Akmetin

Sensizliğin

Bırakıp gittin beni yine
Yalnızlığımla baş başa
Aldırmadan bir kerecik
Ne akan göz yaşlarıma
Ne aşk dolu sözlerime.
Akıp gidince ılık nefesin
Karanlıklarının derinliklerine
Bitmeyen zifiri gecelerin,
Ölüm çanları sanırım
Ruhumun, ıssız kuytularında
Ürpererek duyduğu
İssiz gizeminde sessizliğin.
Kesilir takati bedenimin
Yüreğimin derinliklerinde
Alazlanır alevleri cehennem
Gözlerime haram eder uykuyu
Her gece karabasani sensizliğin.

İdris Akmetin

Sitem

Kiminde bin bir zevki safa
Kimi atla gider kimi yaya
Hak mı kula görülen cefa
Günahkar kılma ya Rab haşa
Yaratana bugün sitemim var.

Yok mu haznende ki veresin
Güneş senin yıldız senin yer senin
Vermezse Mabut, Mahmut neylesin
Yerde gökte her yerdesin
Muradım sağlık, esirgemeyesin
Yaratana bugün sitemim var.

Üç beş arşın yolun sonu
Ne derman ne umut var
Kuşanır dünyanın yükünü
Elbet olur her derde bir çare
Biter mi hiç bu ayrılığın hüznü
Bugün Yaratana sitenim var.

İnsan doğarken ağlar ölürken ağlar
Dertten ıstıraptan başka ne var
Gelenler elbet bir gün giderler
Durdurun bitap dünyayı incek var
Açmaz bana artık ne güller ne çiçekler
Bugün Yaratana sitemim var

Akıl dumura uğrar, tutulur diller
Çizilir gariplerin kaderi, solar yüzler
Buraya kadarmış söylenecek sözler
Daldım yine derinlere vurgun yemişim
Yaratana bugün sitemim var.

Çaresizin derdine dermanın mı yok
Derman bulmaya fermanın mı yok
Nasıl anlatırım ben derdimi hakka
Konuşmaya gücüm, isyana mecalim yok
Yaratana bugün isyanım var.

Bizde Yaratana olmaz isyan haşa
Müstahak mı eşref -i mahlukat
Bin bir engebe, bin bir tasaya
Günaha olmadı bizde hiç tamah
Zikir eylerim ismini akşam sabah
Neyleyim yaratana bugün sitemim var.

İdris Akmetin

Söndürün Bütün Işıkları

Söndürün bütün ışıkları
İndirin gökten Güneş'i, Ay'ı
Mars'ı, Venüs'ü yıldızları
Kendimden saklanacağım
Zulmü, açlığı, sefaleti, gözyaşını
Hüznü, ısırapı, asırlardır süren
Acımasız kör savaşı
Dipsiz bir kuyuya atacağım.
Susturun acıları anımsatan
Bütün türküleri, şarkıları
Dertlerimle baş başa kalacağım
Durdurun Dünya'yı
Durdurun bütün mevsimleri
Yorulmak bilmeyen yelkovanı, akrebi
Kapatın perdeleri, pencereleri
Kilitleyin bütün kapıları
Kendimle dertleşip
Kendimle ağlaşacağım.
Bir bir dökeceğim
Sevaplarımı, günahlarımı
Nefsimle hesaplaşacağım.
Hak, hukuk, adaleti
Yalanı, doğruyu, hayali
Hakikati ayıklayacağım.
Zulme, ölüme, yokluğa
Tavır koyacağım.
Acıları, hüznüleri toplayacağım
Bir bir köküne kibrit çakacağım.
Öyle bir dünya kuracağım ki
Acısız, kedersiz, dertsiz
Şavaşırsız, silahsız
Ölümsüz yalansız, dolansız,
Hani hayaller de var ya
Bazen düş olur ısıtır gönülleri
Bazen uykularda kalan bir rüya
Adamların adam gibi adam
Kadınların kadın gibi kadın
Çocukların çocuk gibi yaşadığı
Bir masmavi dünya
Göz yaşınının, açlığın
Sefaletin, zulmün unutulduğu
Topun, tüfeğin, kılıcın gömüldüğü
İnsanların insanca yaşadığı
Tos pembe bir dünya.

İdris Akmetin

Sus

Sus nefsim sus artık !
Musallat kesilme başıma,
Maazallah düşer de pusuna
Olursam bir gün esirin
İtibarım olur mu hiç?
Altında üstünde yerin.
Ne itikat kalır, ne iman
Ölür içimdeki insan.

İdris Akmetin

Şahım, Padişahım

Ne çirkinliğine küs, ne güzelliğine kibirlen
Gerçekte olan ne sensin ne o ne de ben
Asıl olan gördüğüm değil içindeki sen
Düşmeye görsün sonunda kara toprağa
Kaç gün dayanır ihtişamlıda olsa masken

Behey sefil, behey bedbaht adam
Kime ne fayda dünya zenginliğinden
Hepsi hayal, hepsi boş ne gördüysen
Sonun kapkara toprak, işte bir tutam
Kazık çakacağıın mı sandın, fani dünyaya
Aldanıp şahım, Padişahım, kralım dediysen.

İdris Akmetin

Şaşalı da Olsa Makberin

Ne anlamı kaldı ki şimdi yediklerinin, içtiklerinin
Bezenip süslenip, bin bir şevkle gezip gördüklerinin
Nihayet anadan üryansın, toprağın kucağında
Bak bakabilirsen doydu mu şimdi aç gözlerin.

Ne bir eserin yoksa geride kalan, ne dua edenin
Derya deniz yığsan da, ne peşinden koşup gelenin
Yoksa ne hayırla yad edenin, ne rahmet okuyanın
Sanır mısın göğe erer başın şaşalı olsa makberin.

İnsan o ki dünyada dostu, gönültaşu çok ola
Bahşetseler cihanı, ne nefesine esir ne kul ola kula
Doyura fakir fukarayı; kız, kızana ilim irfan okuta
Gayri ne üstünde yerin olur ne altında toprağın
Ne kadar şaşalı da olsa köşkün, sarayın, mabedin.

İdris Akmetin

İdris Akmetin

Şükür

Düşünüyorum
El ele dolaştığımız
O mesut akşamları
Gözlerinde hiç bitmeyen
Hasret, arzu dolu bakışları
Her akşam yeniden okuduğum
Kitaplar arasına sıkışmış
Sevda dolu satırları
Düşünüyorum.
Sonra bir hüznün doluyor içime
Anlamsız, sebepsiz çatışmaları
Çocuksu küskünlükleri, dargınlıkları
Sebebini hala anlamadığım ayrılıkları
Dünü, bugünü, yarını
Düşünüyorum.
Bazen pınar olup akıyor
Gözlerine hasret gözlerim
Ruhumun derinliklerinden esen
Duygu seline kapılarak
Bazen gül olup açıyor
Aşkına susayan gönlüm
Baharla gelen
Umut katarına kanarak
Bazen acizliğin ateşiyle
Yanarım için için
Bazen isyan ederim yaratana
Yaratıldığım için.
Ağlıyorum
Bitercesine tükenircesine
Mazimi çiziyorum
Ümidi yitik
Boynu bükük duygularıyla
Tüm ümitsizlikleri döküyorum
Yanaklarımda kor olan
Göz yaşlarıyla
Sonra bir ferahlık doğuyor içime
Alay ediyorum perişanlığımınla
Etrafımda gülümseyen
Güzelliği görüyorum
Çirkinliklerdeki gizemi
Ruhumda açılan pencereden
Gerçek dostluğu sevgiyi tadıyorum
Güzel maskeli çirkinleri
Gerçek güzellikleri görüyorum
Çirkinliklerde gizli
Aydınlanır karanlık dünyamda içim
Erir yüreğimdeki gurur ve kin
Şükür ediyorum Tanrıya
Yaratıldığım için.

14.08.1976

İdris Akmetin

Tahterevalli

Mahkumuyken bir ucunda
Okyanusun ortasında,
Asılı altın kafesin;
Cansiperane bekleyenim
Ölsün isterdim hep,
Öteki ucunda tahterevallinin.

İdris Akmetin

Tarih

Tarih hüzün kokar, yoktur insani ahlakı
Kan üstüne kurulur zalimlerin saltanatı
Nasıl da körü körüne, safça inandırıldık
Şehvet, acı, kin ve kan kokan maşallara,
Vaad edilen bin bir zevk ve safa uğruna
Döktükçe doymaz olmuştu ya insanlık,
Unutup insanlığını, taze insan kanına.

Irmakların gizemli serinliğinde derin uyku,
Ne hoş taze dilberlerle şehvet doyunluğu,
Aldı başımızdan akli, yüreğimizden vicdanı
Doyum sız ve hayasız zafer sarhoşluğu
Duymaz olmuştuk insanlığın acı çığlığını.

Kim diyebilir ahlak vardı, merhamet vardı
Tarihin insaftan yoksun, kirli sayfalarında
Denilse de, kan ve ölüm öğüttü Tanrıdan
Hak yolundan şaşmış, azgın İnsan oğluna.

Tarihin kanlı sayfalarında birer kara leke şimdi
Öksüz çocukların acıları üstünde hayasızca
Atılan zafer çığlıkları, göğü yaran vahşi naralar
İnci köşkler, şatolar, ihtişamlı saltanatlar
Sırıtır mazlumların ahı üstünde ahlaksızca.

Kan ağlayan yürek varsa, sorulacak hak da var
Yitirme umudunu çocuk, umut fakirin ekmeği
Keser döner sap döner gün gelir hesap döner,
"Zalimin zulmü varsa, mazlumun Allah'ı var".

İdris Akmetin

Taştan Bir Heykel oldum

Tamda yudumlayacakken sevdanın ilk demini
Yüz üstü bıraktın bir akşam üstü, terk edip gittin
Ben bin bir hayalle koşarken yıllarca peşinden
Acımadan her fırsatta yollarıma cefalar serdin

Güller serdim yollarına, taç yaptım çiçekleri
Kıymetini bilemedin güvenip taze güzelliğine
Ben aşkımdan deli divane koşarken ardından
Sen bulutlarda gezer oldun kapılıp kibrin yeline

Bir umutsuz aşk uğruna bir ömür nasıl geçip gitti
Keşke taş bağlasaydı da yüreğim hiç sevmeseydim
Tam da tadacakken seninle aşkın tatlı şerbetini
Eyvah ! kısacık ömrün ahir zamanına geldim.

Neydi o haşarı çocukluğum, uçarı gençliğim neydi
Ömrümün en güzel yıllarını aşkın uğruna serdim
Tamda anlamışken hayatın kıymet-i hakikiyesini
Ziyan ettim tadımlık ömrümü, biçilen kışına geldim.

Nede uzun gelmişti ömür, kanarak önümdeki yıllara
Çarçabuk geçti gitti yıllarım, ufukta işte sonum
Tam içecekken aşkın badesini yudum yudum
Taktın yine çelmeni son anda, upuzun serildim yola.

İncindi gönlüm, ıslah olmaz artık her şey paramparça
Peşinden koşmaktan bitkin düştüm yar, gayri yorulduğum
Umutsuz aşkımdan hazin hikayesi yazıldı son sayfalara
Yıkıldı dimdikken mihrabım, bin bir derde duçar oldum.

Geçti ömrün baharı artık ne bir gül ne bir çiçek açar bekleme
Yeşermez artık gönül ağacımın dalları kalmadı hiç umudum
Pişman olup da, boşuna kapımda yalvarıp sakın af dileme
Söküp attım yüreğimi can kafesinden, taştan bir heykel oldum.

İdris Akmetin

Terk Ederim

Dursa bütün zamanlar hiç bitmese bu son gecemiz
El ele, göz göze sarmaş dolaş hasret kokan bedenimiz
Yıllar geçse de böyle koyun koyuna yine de bitmez özlemim
Uçurur yıldızlara beni, sevinç çiğliklerin canıma can katar
Renk gelir, neşe gelir bahara döner hazana dönen günlerim.

Yüzünde donunca tebessümlerin, solar gönül bahçemin gülleri
Solar güneşim, ayım düşünce üstüne ayrılık hüznünün gölgesi
Virane olur bana fani dünyanın köşkleri, hanları, sarayları
Can suyudur sevdanın gülüşün, sonbaharında yeşeren ömrümün
Ziyarı sayarım ömrümün, darılıp bana gülmediğin anları.

Bu Dünyada işkencedir bana azda olsa her dargın bakışın
Nazda olsa takılıp gururun yeline benden köşe bucak kaçışın
Boşa geçmiş sayarım seni tanımadan geçen o çorak yıllarımı
Gözlerin anlatır gözlerime coşkusu yüreğinde ki sevdanın
Anlatmaya cesaret edemediğini, nasıl beklediğini yollarımı.

Seninle yeşerir her günün sabahı sonbaharımın gülleri
Sensiz geçen her gününe her anıma acır, için için kahrederim
Seni göremediğim gün kilit vurulur sevinçlerime, kederlenirim
Nasıl dayanırım ben bu hasrete, başlayacaksa yine ayrılık günleri
Sensiz çöl olur gönül bahçem, yasa boğulur senden uzak yüreğim
Hasretle beklerim yolunu, yine gelmezsen terk-i diyar ederim.

1979/Aralık

İdris Akmetin

Türkün

Gür ve buruk bir ses yükselir
Kafkaslardan, Aralardan
Bir özgürlük rüzgarı eser
Altaylardan, balkanlardan
Kahramanlık türküleri
Duyulur mavi semalardan
Yas yok bayramdır bize mukadderse ölüm
Yetti artık Türk'e reva görülen zulüm
Akacaksa aksın bütün kan damarlarımızdan.

Sen yeryüzünün adaletisin
Sen insanlığın bükülmez bileği
Zalimlerin korkulu rüyasısın
Mazlumların iyilik meleği.

Albayrak yeryüzünde
Gökbayrak gökyüzünde
Viyana'dan Çin seddine
Yüreklerde özgürlük aşkı
Yanar kor olur gönüllerde
Türk'ü olur ağıt olur
Yanık yanık destan
Dalga dalga Türkü dillerde.

Kafkasların yılmaz cengaveri,
Altayların, yenilmez gücü
Sende canlandı, seninle şanlandı
Anadolu'nun çorak yüzü,
Türkmen, Tatar, Uygur, Kazak, Kırkız'ı
Çelik bilekli şahin gözlü.
Kırım, Azerbeycan, Kerküklüm
Seninle dolu seninle coşkulu
Vatan aşkıyla yanan göğsüm
Yıldıza var aya var güneşe var
Sana yok asla ölüm.

Umudsuzlanma sakın
Bozkırların kahraman eri
Özgürlük senin ebedi hakkın .
Altaylardan koşan kahraman Türk'ün
Elbet bitecek bir gün çilesi
Uzanacak omuzlarına
Tanrının güçlü eli
Uyanacağız hep beraber
Kalmayacağız ya ilelebet
Bu gaflet uykusunda
Şaklayacak hain yüzlerde elbet
Türkün çelik sillesi.

Gerçek olacak
Rüyaların bir gün
Yine Türk'ün sesi duyulacak

Viyana kapılarında
Al Bayrak hep dalgalanacak
Türkistan ovalarında
Tuna'dan Altaylara
Altaylardan, Kafkaslara
Dillerde senin öykülerin
Senin destanların okunacak
Senin türkülerin.

Hiçbir çocuk, hiçbir ana
Kalmayacak Dünyada aç, sefil
Ne gözyaşı kalacak yer yüzünde
Ne korku ne hezeyan
Altaylardan Viyana'ya göklerde
Hep esil esil şanlı Albayrak
Kurulacak elbet ebedi Turan.

Ağlamayacak analar, babalar
Öksüz kalmayacak çocuklar
Her yerde Türkün adaleti kefil
Her yerde hep gururlu cengaverler
Olmayacak dünyada tek Türk zelil
Kalmayacak ne korku ne keder
Şanlı tarihin şahit olacak destanların delil.

Bitmedi asırlardır ne hasretin ne çilen
Kıramadın basiret bağını
Bir türlü bileklerinden
Elbet bitecek birliğe hasreti Türk'ün
Yine senin destanların söylenecek
Senin adaletin dillerde
Hep senin kahramanlık türkün.

Sen yeryüzünün adaletisin
Sen insanlığın bükülmez bileği
Zalimlerin korkulu rüyasısın
Mazlumların kurtuluş meleşti.

İdris Akmetin

Umudu Yitirdiğin Zaman

Umudu yitirdiğin zaman
Gündüzlerin gece olur
Gecelerin bitmeyen kâbus
Ne Güneş doğar artık
Senin için ne ay, ne yıldız
Bütün nehirler simsiyah akar
Göller susuzdur, toprak çorak
Kurur denizler, ırmaklar
Ne gökyüzü maavidir artık
Ne deniz,
Ne kuşlar öter
Ne bülbül şarkı söyler,
Boş bir rüyadır hayat tatsız, renksiz
Hep matemdir bütün şarkılar
Gökte amansız şimşekler çakar
Kayıp kayıp düşer üstüne üstüne
Birer birer yitik yıldızlar

Umudu yitirdiğin zaman
Yer kayar ayaklarının altından
Gök kubbe çöker omuzlarına
Geceler git gide zifrileşir
Güneş cüceleştikçe cüceleşir
Buz tutar yüreğinde öksüz duygular
Anılar beynine çivilenir
Ayakların gövdene asılı kukladır
O gün, nere baksan
Basacak yer bulamazsın
Ellerin avare
Tutunmak isterin bir dala
Tutunamazsın.
Bitmeyen katran gecelerde
Şafağın hasreti çekilir gözlerinde
Toplar dövülür şakaklarına
Taştan bir duvar örülür
Mutlu ve umutlu günlerine.

Umutların bittiği gün
Bütün sokaklar birer çıkmaz sokak
Yüreğın öyle ürkek öyle korkak
Yürüdükçe uzar yollar
Bitmez, tükenmez
Sen peşinde koştukça
Umutlar kaçır senden
Bir türlü yakalayamazsın.

Hayat durmuştur artık
Rüzgâr her yönden kızıl eser
Kızgın alevler yalar yüzünü
Gökyüzünde çakan şimşekler
Böğrüne kurşun gibi yağır
Mevsimlerse hep kıştır

Bitmeyen bir kızıl sonbahar
Kayıplara karışır yazla bahar.

Artık ne duaların faydalı
Ne diz çöküp yalvarman
Bütün saatlerin dili tutulur
Akrepler yelkovana çakılı.
Geçmek bilmez bir türlü zaman
O gün ayın karardığı
Güneşin donduğu gündür
O gün bülbülün güle
Gülün toprağa küstüğü
Sevinçlerin hiçkırığa döndüğü gündür.

O gün yerin yarık yarık yarıldığı
Umutların çığlıklarında boğuldu gündür
Bütün yaprakların sarardığı
Hüzün damlalarının yanaklarını
Yakarak aktığı gündür
Gökyüzünde bulutlar kararır o gün
Her taraf simsiyah her taraf karanlık
Durur dipsiz kuyularda zaman
Ateş damlalarıdır artık
Yağmur diye başına ok gibi yağın
O günün umutların yitirildiği gündür
Fırtınaların tüm umutları süpürdüğü
Şimşeklerin dilim dilim yırttığı göğü
Arzuların, isteklerin, heveslerin bittiği
Mavi sevinçlerin, pembe düşlerin öldüğü...

İdris Akmetin

Umut

Koskoca bir ömür uçup gitmişti işte
Bir ulvi umudun peşinde koşarken,
Zulmün, ihanetin, kulluğun
Kavganın, savaşın, kılıcın, tüfeğin, topun
Olmadığı bir dünya özleminin
Kanatlarında çırpınıp dururken.

Bir gece ansızın son dönemecine
Girmişti bile ömür, su gibi akan
Zihninin bir köşesinde tek umudu
Uzakta olsa onun olmadığı bir an
Gerçekleşir miydi acep uçuk hayalleri
Kim bilir belki bir gün, belki de de hiçbir zaman.

Sadece hayalde kalacaktı belki
Bir ömür büyüttüğü özlemleri,
Bitmedikçe nefesine esareti
Bitmez insanın insana ihaneti.

İdris Akmetin

Unuttun

Unutmam demiştin hani
Yeminler ederek
Üç beş günde unuttun
Verdiğim kırmızı gülü
Baş başa geçirdiğimiz günü
Gider gitmez unuttun
Son gecemizde verdiğin sözü
Yarım kalan son öpücüğü
Unuttun
Seni ne çok sevdiğimi
Nasıl çok özlediğimi
Unuttun
Nasıl da bencil
Nasıl da vefasızmışsın
Çar çabuk unuttun
Köşe bucak sakladığımız sırrımızı
Yaptığımız yeminleri, ahdlarımızı
Gider gitmez
Unuttun
Sırtımı döner dönmez
Başkasını bulur bulmaz
Unuttun
Beklemem için
Döktüğün dili
Ettirdiğin yemini
Gelmiş geçmiş
Hepsini unuttun.

28.09.1978

İdris Akmetin

Utanırım

Nerde gözü yaşlı mahzun bir anne görsem
Bir köşede boynu bükük, günlerce ağlamış
Küsmüş dünyaya yüreği acıyla dağlanmış
Kahrederim kadere sessiz, sessiz ağlarım.

Nerde boynu bükük bir çocuk görsem
Bir dilim ekmeğe, bir yudum suya muhtaç
Eli nasırlı, gönlü kırık, gözleri yaşlı
Burkular yüreğimin can duvarları,
Eğilip öpsem küçücük ellerini
İsyanı diner mi yüreğimin
Gem vuramam duygularıma ağlarım.

Nerde el aleme muhtaç bir adam görsem
Rengi sararmış gözleri çukurlaşmış,
Bakışları ürkek, muhtaçlığından utanmış.
Nerde ürkek bir çocuk görsem,
Bir kaleme, bir papuca muhtaç kalmış,
Ya da bir kadın tutunmak için yaşama
Çalışmış çabalamış bedeni yorgun düşmüş
Avuç avuç vermek isterim ya veremem
Acizliğime yanar utanırım.

Yer yarılrsa da girsem der yüreğim
Yüzlerindeki çaresizlik saplanır içime
Unutmak istesem de unutamam
Gözlerindeki mahcupluk çeker beni
Utancımdan dönüp bakamam.
Hesap sorar yüreğim nefsime
Onlarsız yaşadıklarına bakarım,
Kızarır yüzüm, dönüp aynaya bakamam
Bu nasıl adalet, bu nasıl vicdan, bu nasıl insaniyet
İsyan eder yüreğim, beynim her bir uzvum
İnsana uzanamayan elimden, insanlığımdan utanırım.

Nerde bir adam görsem donmuş yüreği
Sevgiyi muhabbeti şişelerde aramış
Kalan ömrünü meyhanelere sarhoşluğa adanmış
Sokaklarda kalmış köprü altında sabahlamış
Çekip alasım gelir oradan çekip alamam
Çaresiz kalır elim, çaresizliğime kahırlanırım.

Nerde bir kadın görsem horlanmış, hırpalanmış
Küsmüş kaderine, talihsizliğine ölesiye bağlanmış
Nerde bir baba görsem ömrünü vermiş itilmiş kalkılmış
Nerde bir bebek duysam, anne sıcaklığına hasret kalmış
Ne oldu bize, bu nasıl insanlık diye isyan eder aklım
Eğilir başım, insanım demekten utanırım.

Nerde taşlaşmış bir yürek görsem
Anadan, babadan, evlattan sevgisini esirgemiş
Nefsine esir olmuş İnsanlıktan nasiplenmemiş

Koparıp yüreğimden bütün sevgileri
Veresim gelir yüreğine ya, veremem
Her seferinde yapamadıklarına hayıflanır
Kendimden, acizliğimden utanırım.

Nerde gözü yaşlı bir çocuk resmi görsem
Göğsünde şarapnel parçaları, yüzü kanlı
Onun için imkansız bir hayal olmuş
Yataкта uyku, oyun parkları, okul sıraları
Susmuş para baronları, insanlığını unutmuş
Belli ki çoktan patlamış ar damarları,
Tutamam gözyaşlarımı yine ağlarım
Çaresizliğimden, insanlığımdan utanırım. .

İdris Akmetin

Veda Zamanı

Gelince veda zamanı
Ayrılma vaktidir artık
Anadan, babadan, yardan
Fayda yoktur artık
Ne paradan, ne maldan
Yardan, evlattan
Kapanır amel defteri
Kesilince rızkı
İmkânı yok çalmanın
Bir dakika zamandan.

Gidende bilir gözyaşlarının
Ebedi sürmeyeceğini,
Gönderende bilir
Gidilen yerden dönülmeyeceğini.
Ne köşkler çaredir ne saraylar
Ne gözyaşları ne ağıtlar
Yetmişte olsa doksanda
Ölümler hep tezdir
Ağada olsan pašada
Götüreceğin üç metre bezdir.

İdris Akmetin

Vira

Umut doluyken yorgun her gecenin
Tan yerinde, ağarırken gün
Neden diller suskun bugün
rkek bütün bakışlar
Omuzlar kk
Hüzün dolu gözler gülüm.

Yuvamı kurdu tüm acılar
Yüreğinin köhne dehlizlerine
Hańcer yarası mıdır silinmiyen
İzi acıların gergefinde tökezleyen.

Sonbahara dönmüş benzin
Kırpiklerinde bitmeyen nem
Yoksa yine ağlıyor musun?
Yol uzun ve karanlık
Yamağlar dik ve kayalık,
Yükün, bitmeyen yoksulluk,
Tanrıya var, kula yok kulluk
Unutuyor musun?

Yalnız değilsin, unutma
Uzun, karanlık bu yolda
Bütün gelincikler kol kola
Sular yorgun vadilerde
Hep görmüyor musun?
Ormanlar gibi el ele
Beraberiz bu kutsal yolda.

İnişi yok hep yokuştayız
Aydınlığı yok sanma
şimdilik karanlıktayız
Pes etmek yok, yılmak yok
Az kaldı aydınlığa
Son gecenin şafağındayız.

Neden sağımızda, solumuzda
Önümüzde, arkamızda
Yılgın bakışlar,
Yollar dikenli ve kayalar keskin
Işıklar solgun, omuzlar yorgun
Bir başka karanlık
Bu akşam bütün sokaklar.

Kasvet dolu, hüzün dolu
Umut doluyken dn
Uzadıķça uzuyor yollar
Sancılı bütün kavşaklar.
Umutsuzlanma, bakıp engellere
Elbet zlecek
Bütün krdğmler
Gülüm

Elbet haerlenecek geceler
Göğsünden
Yırtılacak karanlıklar.

Şafak düşmeden yol almalı
Yürümeli değil koşmalı
Eğilmek yok, yarın yok
Bugünden.
Yollar adımladıkça kısalır
Fikirler paylaşıldıkça çoğalır
Bak ışık gözüktü şimdiden
Başlamak yolun yarısıdır
Durmak yok
Yorulmak yok tırsmak yok
Elbet daha güzel olacak
Yarınlar bugünden.

Umutlar solmadan
Tekneler dolmalı
Kaybedilecek zaman kalmadı
Tezden varmalı tezden
Yarın yok bugünden.

Her karanlığın ardı aydınlıktır illah
Işık yeniden doğdu ülkemin ufkuna
Haydi dostlar ya Allah, ya bismillah
Özgürlüğe, sevgiye, adalete for.

İyiyle kötünün, yaşamla ölümün
Savaşla barışın, geceyle gündüzün,
Dönülmez kavşagındayız
Ölmek var dönmek yok gülüm
Artık yolun sonundayız
Yarınlarda elbet hep aydınlıktayız.

Vira kaptan, vira bismillah
Sevgiye, özgürlüğe, aydınlığa
Vira.

İdris Akmetin

Ya O Gözlerin

Dün yine seni gördüm
Mavi pancurlu pencerede
Sizin sokağa düştü o gün yolum
Gözlerini düşleyip gezerken
Umutsuz ve yorgun
Bir dem ümit beklerken.

Yalan diyemezsin belli ki
Senin de kalbin çarpıyordu
Bir gül gibi kızardı tenin.
Bir şeyler söyledi
Sanki gözlerime gözlerin,
Sevgiden, aşktan, sevdadan yana
Ayrılık kokan satırların hala taptazeyken
Son mektubunda.
Yüreğim o gün nasıl ağlamıştı
Bir bilebilsem
Dolaşıp yorgun argın
Bütün sokaklarda.

Yine de kanmamıştı sözlerine
Nedense sen dolu yüreğimi
Bir umut saklanmıştı
Yüreğimin ıssız kıyılarında
Şözlerin mi yalandı
Ümit veren gözlerin mi.
Bir ışık yakalamıştım o gün
Şevda dolu bakışlarında
İstesen de alamamıştın
O gün gözlerimden
Beni benden alan gözlerini.

Kim bilir hangi rüzgarlar esiyordu
Yüreğinin derinliklerinde bilmediğim
Duygularını sakladın
Saklandı duduklarında sevgi sözlerin
Ama ya o gözlerin
Anlatamadığın sözlerini gizlediğin.

6.04.1977

İdris Akmetin

Yakın

İster manastırda ol
İster cami, sinagogda
İster zaviye, tekkede
İster cem, ister secdede
İnandığın kadar yakınsın
Rabbine.

İdris Akmetin

Yanar

Gecenin ıssız karanlığında
Yüreğim, hüzün yumağı
Elimde eski bir resmin
Daha dün gibi capcanlı
Bir kaç ta şiirin dudaklarımda
Kederliyim, dertliyim
Olalı seninle iki yabancı.
Bağdaş kurmuşum dere kenarına
Sevgi, aşk, hasret çağlayan
Bir elimde Mendilin
Senden tek hatıra kalan
Seni düşünüyorum
Senin sevda akan gözlerini
Gözlerindeki sevgiyi özlüyorum
Kadeh, kadeh hasret ateşini
Boram boram kokunu yudumluyorum.
Bir hasret ki çöktü içime
Yana yana köze döndü yüreğim
Kor hala, küllenmedi
Yıllar geçse de aşk ateşim.

12.07.1978

İdris Akmetin

Yanımda Kal

Gitme ne olur yanımda kal bu gece
Bırakma beni yalnızlığımın baş başa
İster şakırdasın hepten dillerin
İster öylesine otur karşımda sessizce
Bir ömür böyle baş başa geçsin
Yalnızca gözlerimde gözlerin.

Eksilmesin hiç gözlerinden pırıltı
Gonca dudaklarında gülüşün
Aydınlatın karanlık dünyamı
Açsın gönlümde bahar çiçekleri
Çimeni yeşersin betbaht ömrümün.

Gitme ne olur hep yanımda kal
İster sevgilim ol ebediyen
İster yoldaşım, ister gönültaşım
İstersen beni hepten yok say,
Yeter ki ayırma gözlerini gözlerimden.

İdris Akmetin

Yanmışım, Yakmışım

Bir umut beslemiştim yüreğimde
Aldanıp o efsunlu bakışlarına
Günlerce hayaller kurmuştum
Özlem dolu şiirler karalamıştım
Ödev defterimin boş sayfalarına.

Nasıl bir tutkuydu o delice
Bitmezdi uykusuz geçen geceler
Nerde o sevgi, o bakışlar nerde
Meğer nasılda aldanıp kanmışım
Tutku dolu sevda akan gözlere.

Aldanmışlığım paslı bir hançer
Dinmez acısı yüreğimi deler
Gerçeği saklayan meğer
Dudakların değil gözlerinmiş
Gözlerin ki bir ömre değer.

Gözlerinden akan sevda değil
Yazık ki kuru bir yalanmış
Aldanmışım da düşmüşüm
Toyluğumda umutsuz bir aşka
Bir ömür yanmışım, yakmışım.

1978 Kasım

İdris Akmetin

Yaşamaya Değer

Gün doğar her sabah pencereye
Börtü böcek güne merhaba der
Gülümser beyaz, pembe çiçekler
Daldan dala koşuşur kırlangıçlar
Dere boyu şakırdar hep bülbüller.

Gök mavi, dağ taş yeşil,
Seher vakti coşar gönül
Dikenleri olsa da sevgili
Gülü koklamak ne güzel.

Her sabah güneş yeri göğü ısıtır
Yağar yağmur çorak toprak göverir
Kuruyan dallar canlanır, sürer filiz
Geceyi mehtap süsler semayı yıldız

Renk renk gülü, zambağı, sümbülü lalesi
Sülün, papağan, bülbül, kanaryası
Ne güzeldir ay ışığı yıldızın pırıltısı
Cana can katar çocuk gülümsemesi

Ne güzel baharın ılığı, kışın soğuğu
Zümrütten köşk, çakala ağaç kovuğu
İnişleri, çıkışları olsa da ey sevgili
İyisi kötüsüyle, bak hayat ne güzel.

Dervişe bir lokma, bir hırka
Sevene bir tutam sevgi yeter
Samanlık seyran olur derler,
Sevilmeye değer bütün yüzler.

Her yüz sevgiye gülümser,
Umutsuz da olsa ürkek gözler,
Bilsen paylaşmak ne güzeldir
Olsa da içinde acı, sonunda ölüm
Bu hayat inan yaşamaya değer.

İdris Akmetin

Yaşlı

Gün yok ki öksüz kalmasın çocuklar
Anneler dul, babalar oğulsuz
Bir kara bulut ki çöktü üstümüze
Sızlar yürekler, olsa da korkusuz.

Günlerdir gözler yaşlı hepten?
Yüzler solgun bakışlar umutsuz
Yürekler kan ağlıyor, umutlar solgun
Şanki ateş yağıyor üstümüze gökten,
Ölüm mü yoksa, acıdan kurtuluşumuz?

Ateş düştüğü yeri yakar derler
El ağlarsa üç beş gün, analar bir ömür ağlar
Acı ağaların, beylerin dilinde hamaset
Garibanın yüreğinde kan olur akar.

Nasıl solmasın yüzler
Kınalı kuzular toprağa düşerken
Her gün birer birer.
Nasıl gülsün bu gözler
Analar, babalar yasta
Gelinler dul, yavrular öksüz
Memleketim kan ağlarken,
Baştan başa.

Nasıl gülsün yüzler, nasıl?
Bittiği yerde sözlerin.
Gözler ahh, kan çanagi gözler
Bugün hepden yaşlı
Kadın, erkek, çocuk
Genç yaşlı

İdris Akmetin

Yosma

Erkekler her gördüğüne çözmeseydi uçkurunu
Küçücük yosmalar beyhude fahişe olur muydu?

İdris Akmetin

Zikkımlan

Ne vicdan kaldı, ne din, ne iman
Zikkımlanacağın kadar zikkımlan

İdris Akmetin

Zoka

KKanma derdi babam sakın kimseye
Yem atarlar alet etmek için emellerine
Sonunda senin yorulduğun yanına kalır
Bölüşür onlar aralarında bütün pastayı
Sana kalansa yutmaktır paslı zokayı.

İster sapma yolundan hep dosdoğru ol
Yorulmak bilmeden çalış, çabala, yorul
Arkanda yoksa ne emmi ne hala ne dayı
Onlar sonunda kaparlar aslan payını
Umurlarında olmaz, ister sürün ister kahrol.

İdris Akmetin

Zukkumlan

Ne insaf var ne merhamet ne vicdan
Uçuk kaçık vaatler, süslü püslü laflar
İNmez öldün gali halkın ezik sırtından
Alın terine ne gerek ye, iç yat, uzan
Zukkumlanacağın kadar zukkumlan.

Aldatan sizi, Allah ile aldatmasın dese de kuran
Ne din ne iman, iki ayak üstüne yalan üstüne yalan
Götürenler yalanlar üstüne gemileri yürütsün
Ey masum halkım sen yat uyu, yalanlarla oyalan.

İdris Akmetin